ΤΕΥΧΟΣ 40 ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2012
ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2011-2012
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ ΠΟΛΥΧΡΟΝΑΚΟΥ
ΣΠΑΡΤΗ ΑΛΚΜΑΝΟΣ 1 (ΛΕΩΠΟΥΛΕΪΚΑ)
ΤΗΛ. 27310 -23113

Φωτεινές Ημέρες του Εκπαιδευτηρίου μας

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ

"Μια πορεία 38 ετών προς το φως...."

Δίπλα στη γνώση και την ευθύνη

Το 2012 ολοκληρώνονται 38 χρόνια λειτουργίας του Πρότυπου Ιδιωτικού Εκ/ρίου "ΠΟΛΥΧΡΟΝΑΚΟΥ".

Όλα αυτά τα χρόνια μένει συνεπές στις εξαγγελίες του και στο φωτεινό του όραμα. Κτισμένο σε μια έκταση 30 στρεμμάτων με σύγχρονες, ευρωπαϊκών προδιαγραφών εγκαταστάσεις, εξοπλισμένο με πλούσια εποπτικά μέσα και επανδρωμένο με άριστο προσωπικό, παρέχει στους μαθητές του ποιότητα γνώσεων και δημιουργεί κίνητρα για εποικοδομητική δραστηριότητα.

Η γνώση δεν προσφέρεται μόνο από τις σελίδες των βιβλίων. Γνώση γίνεται η ίδια η ζωή. Μέσα από δράσεις – εμπειρίες – βιώματα – ανακαλύψεις – διαπιστώσεις – πειραματισμούς, κινητοποιήσεις, ανθίζει ο καρπός της γνώσης.

Το Πρότυπο Εκ/ριο Σπάρτης "πλάθει" ολοκληρωμένους πολίτες. Το Σχολείο γίνεται πυρήνας πολιτισμικοκοινωνικών δραστηριοτήτων και διαδραματίζει ρόλο σημαντικό στη ζωή της όμορφης πόλης μας Σπάρτης, γιατί εμπλέκει τους γονείς και το ευρύτερο κοινωνικό περιβάλλον στις πολυποίκιλες και πολυδιάστατες δραστηριότητές του.

Οι πανελλήνιες και πανευρωπαϊκές βραβεύσεις των μαθητών του, οι εκδρομές στο εξωτερικό, το κάλεσμα προσωπικοτήτων και οι συζητήσεις με τους μαθητές, οι οργανώσεις θεατρικών παραστάσεων και καλλιτεχνικών εκθέσεων, η έκδοση περιοδικού και εφημερίδας, οι πολλές μορφωτικού χαρακτήρα επισκέψεις σε Μουσεία, πινακοθήκες, αρχαιολογικούς χώρους και λοιπές δραστηριότητες, προάγουν τους μαθητές και τους δίνουν δυνατότητες να αναπτύξουν την προσωπικότητά τους και τα ιδιαίτερα διαφέροντά τους.

Ο συνδυασμός της στέρεα θεμελιωμένης παραδοσιακής παιδαγωγικής με τους σύγχρονους διεπιστημονικούς παιδαγωγικούς προβληματισμούς, εγγυάται το σταθερό βάδισμα αυτού του ζωντανού οργανισμού, προς το φως!...

Επίσκεψη στον κήπο των πρώων του Μεσολογγίου.
Η επίσκεψη έγινε το Μεγάλο Σάββατο που γίνεται η αναπάραστη της πρωικής εξόδου.

Μουσείο των Δελφών.
Στην αίθουσα δεσπόζει η Σφίγγα Ναξίων.

ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ

Ο Παιδικός Σταθμός και το Νηπιαγωγείο είναι ο μαγικός χώρος των λιλιπούτιων μαθητών. Το τρενάκι- το δεντρόσπιτο - "η ονειρεμένη πόλη" με τα πολύ λειτουργικά παραμυθένια σπιτάκια – η τεράστια παιδική χαρά με τις 6 τσουλήθρες και τα 3 τούνελ – τα ηλεκτρονικά ποδήλατα – ο φουσκωτός παιδότοπος, το πόνυ ο "Σάμπο" τα 16 εξωτικά παγώνια που γυρίζουν ελεύθερα ανάμεσά μας, τα παπάκια που κολυμπούν στις 2 τεχνητές λίμνες, τα αρνάκια και τα κουνελάκια, συνθέτουν έναν ιδανικό χώρο για να αναπτύξει τις πρώτες εμπειρίες και γνώσεις ένα νήπιο.

Εδώ με αγάπη, τρυφερότητα και φροντίδα μπαίνουν τα θεμέλια για τη ζωή και οι βάσεις για τη γνώση. Αρχίζει το χτίσιμο της προσωπικότητας για να γίνουν τα νηπιά μας, οι αυριανοί νικητές στη ζωή. Χαρίστε στο παιδί σας χαρούμενα κι ευτυχισμένα παιδικά χρόνια αναθέτοντας το ξεκίνημα της ζωής τους στο "Πρότυπο" Εκπ/ριο Σπάρτης.

Όνειρο της Δ/νσης είναι να λειτουργεί το Πρότυπο Εκπ/ριο "ΠΟΛΥΧΡΟΝΑΚΟΥ" στην πόλη μας με άψογο τρόπο συνδυάζοντας τη στέρεα θεμελιωμένη παραδοσιακή παιδαγωγική με τις συνεχώς εξελισσόμενες επιστημονικές μεθόδους υποβοηθούμενη με υπερσύγχρονη τεχνολογική υποδομή.

Εργασία της Ε΄ τάξης

«Ο υδάτινος κόσμος του Βυζαντίου»

Υπάρχει ζωή χωρίς νερό; Σίγουρα, δε θα μπορούσαμε να φανταστούμε τη ζωή μας χωρίς νερό. Αρκεί να ακολουθήσουμε ένα ποτάμι από τις πηγές του ως τις εκβολές του στη θάλασσα για να καταλάβουμε πόσο εξαρτημένη είναι η ζωή μας από το νερό.
Γεννιέται στη γη, γίνεται πηγή. Η ίδια η φύση το κάνει ποτάμι, χείμαρρο, λίμνη...
Πλάι στο νερό οι άνθρωποι θα οργανώσουν τη ζωή τους. Το ποτάμι θα αποτελέσει κανάλι επικοινωνίας αλλά και σύνορο. Με τις γέφυρες ο άνθρωπος πέρασε απέναντι. Με τα φράγματα θέλησε να αλλάξει την πορεία του και πότισε τα χωράφια του. Με τους νερόμυλους εκμεταλλεύτηκε την ορμή του. Με τα υδραγωγεία το οδήγησε στις πόλεις, το μετέφερε, το αποθήκευσε. Στα λουτρά περιποιήθηκε το σώμα του. Έπλασε μύθους και δοξασίες για το πολύτιμο νερό.
Ακολούθησε την Ε' τάξη, στο φανταστικό της ταξίδι στον Κόσμο του Βυζαντίου.... *συνέχεια στη σελ. 8*

ΠΡΟΤΥΠΟ ΙΔΙΩΤΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟ ΣΠΑΡΤΗΣ ΠΟΛΥΧΡΟΝΑΚΟΥ

συνεχίζει την επιτυχημένη πορεία του

ΔΗΜΟΤΙΚΟ

* Αγγλικά κάθε μέρα σε όλες τις τάξεις
* Γερμανικά από την Ε΄τάξη
* ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΕΣ
* Μελέτη στο σχολείο έως τις 3.30 μ.μ.
* Διαδραστικοί πίνακες στις τάξεις
* Αθλητικές δραστηριότητες Μπάσκετ, Βόλεϋ, Πιγκ-πόγκ, Τέννις, Χορός.
* Πηλοπλαστική - Ζωγραφική
* Ειδικά προγράμματα για τις εργαζόμενες μητέρες.

ΕΝΑ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΕΣΑ ΣΕ 28 ΣΤΡΕΜΜΑΤΑ.
ΕΦΑΡΜΟΖΟΥΜΕ ΤΟ ΟΛΟΗΜΕΡΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕ ΜΕΛΕΤΗ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΕΣ ΣΤΗΝ Α΄ ΤΑΞΗ

ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ-ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ

Υπερσύγχρονο, χαρούμενο, συνεχώς ανανεωμένο το νηπιαγωγείο μας και ο παιδικός σταθμός λειτουργούν με τα τμήματα:
* ΕΛΑΦΑΚΙΑ - ΣΠΟΥΡΓΙΤΑΚΙΑ - ΧΕΛΙΔΟΝΑΚΙΑ - bébé
* ΟΛΟΗΜΕΡΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 7 π.μ. - 4 π.μ.
* ΗΜΙΔΙΑΤΡΟΦΗ Ή ΠΛΗΡΗΣ ΔΙΑΤΡΟΦΗ
* ΠΑΙΔΟΤΟΠΟΣ - ΚΟΜΠΙΟΥΤΕΡ - ΚΟΥΚΛΟΘΕΑΤΡΟ.

Χαρίστε στο παιδί σας ευτυχισμένα παιδικά χρόνια αναθέτοντας το ξεκίνημα της ζωής του στο "ΠΡΟΤΥΠΟ" ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟ ΣΠΑΡΤΗΣ

38 χρόνια πείρας, ευσεινήδητης εργασίας και αναγνωρίσεως στον πανελλαδικό και πανευρωπαϊκό εκπαιδευτικό χώρο, εγγυώνται για το παιδί σας την καλύτερη εκπαίδευση και την επιτυχία στη ζωή

ΤΙΜΕΣ ΠΟΛΥ ΠΡΟΣΙΤΕΣ

Εγγραφές καθημερινά 8 π.μ.- 8 μ.μ. τηλ. 27310 - 23113

«Εγώ το πρωτάκι του 2012 ... οργανώνω το μέλλον μου...»

Τα πρωτάκια ονειρεύονται τη ζωή τους μετά από 20 χρόνια. Έχουν όνειρα που θα παλέψουν για να τα κάνουν πραγματικότητα. Ευχόμαστε να έχουν υγεία, μαχητικότητα και τύχη στη ζωή.....

Η θεατρική παιδεία έχει ξεχωριστή θέση στα προγράμματα του Παιδικού Σταθμού

Όταν μεγαλώσω θέλω να γίνω αστροναύτης. Θέλω να πάω στο διάστημα και να εξερευνήσω καινούριους πλανήτες. Ίσως να γνωρίσω και εξωγήινους. Θα ταξιδεύω με διαστημόπλοιο και για συντροφιά μου θα έχω το σκύλο μου το Ρεξ. Θα είναι ένας διαστημικός σκύλος. Το διαστημόπλοιό μου θα μοιάζει με πιάτο. Θα έχει πολλά κουμπιά και στο εξωτερικό του δύο κεραίες. Θέλω να δω από κοντά το φεγγάρι, τα αστέρια που λαμπρίζουν και ό,τι φαίνεται περίεργο. Θα προσγειωθώ σε απέραντους πλανήτες. Το σχήμα τους θα είναι στρογγυλό με πολλές τρύπες. Θα ανακαλύψω αν ζουν εκεί μικρά ανθρωπάκια με μαγικές δυνάμεις. Θα μάθω αν στο διάστημα υπάρχει νερό και τροφή, αν κάνει ζέστη ή κρύο. Μπορεί να βρω πολύτιμες διαστημικές πέτρες. Το ταξίδι μου στο διάστημα θα είναι μια απίστευτη περιπέτεια. ***(Γιώργος - Κοσμάς Διακουμάκος) Α΄***

Από μικρός ήθελα να γίνω αεροπόρος. Μου αρέσει να πετάω ψηλά στον ουρανό και να βλέπω τη γη και τον ήλιο. Θα έχω ένα μεγάλο αεροπλάνο. Θα έχει κόκκινο και άσπρο χρώμα. Στο πλάι θα έχει πολλές μαύρες ρίγες. Θα δουλεύω σε ένα μεγάλο αεροδρόμιο κοντά στη Σπάρτη. Μέσα στο αεροπλάνο μου θα υπάρχουν πολλοί επιβάτες και θα τους πηγαίνω μακρινά ταξίδια. Το αεροπλάνο μου θα έχει πολλά μηχανήματα και μια πυξίδα για να με κατευθύνει στο δρόμο. Μόλις οι επιβάτες κατεβαίνουν θα είναι πολύ χαρούμενοι και θα με χαιρετούν. Θα γίνω πολύ καλός αεροπόρος. ***(Παναγιώτης Τσουμάκος) Α΄***

Από μικρή ονειρεύομαι να γίνω δασκάλα. Μου αρέσει αυτό το επάγγελμα γιατί θα μαθαίνω στα παιδάκια πολλά γράμματα, λέξεις και αριθμούς. Θα διαβάζω πολύ, θα φτιάχνω τα τετράδια των παιδιών, θα παίζω παιχνίδια μαζί τους και θα κάνουμε πολλές κατασκευές.
Θα δουλεύω στο ιδιωτικό εκπαιδευτήριο «Πολυχρονάκου» στη Σπάρτη. Η τάξη μου θα είναι μεγάλη, γεμάτη αφίσες και ζωγραφιές των παιδιών. Θα έχει και ένα μεγάλο άσπρο διαδραστικό πίνακα όπου θα γράφουμε τα μαθήματα μας. Στην έδρα μου θα βάζω τα τετράδια των παιδιών και τα βιβλία μου. Στη μια γωνία, θα υπάρχει ένα βάζο με όμορφα λουλούδια. Τα παιδιά θα κάθονται στα θρανία τους και θα παρακολουθούν το μάθημα, θα είμαι πολύ χαρούμενη αν κάνω αυτή τη δουλειά! Μακάρι το όνειρο μου να γίνει πραγματικότητα! ***(Εφη Καρούνου) Α΄***

Θέλω να γίνω αστυνομικός. Θα πιάνω τους κλέφτες και θα τους βάζω στη φυλακή. Θα φοράω ένα γαλάζιο πουκάμισο και ένα μπλε κουστούμι. με μπλε καπέλο με παράσημα και διάφορα σήματα. Πάνω στη στολή, θα υπάρχει μια ταυτότητα με το πρόσωπό μου που θα τη δείχνω όταν πηγαίνω στη δουλειά. Θα πηγαίνω βόλτες με ένα περιπολικό αυτοκίνητο. Θα έχει άσπρο και μπλε χρώμα όπως η ελληνική σημαία. Το αυτοκίνητο θα έχει σειρήνα και έναν ασύρματο για να μιλάω με το αφεντικό μου ώστε αν υπάρχει καμιά δουλειά να πηγαίνω γρήγορα. Όταν δεν είμαι στο αυτοκίνητο θα έχω ένα γραφείο και θα κάνω άλλες δουλειές για την αστυνομία. ***(Νίκος Κυριακούλιας)Α΄***

Γύρω από το παλατάκι μας μαθαίνουν τα "Ελαφάκια" να φέρονται σαν πραγματικοί ιππότες.

Θέλω να γίνω παιδίατρος για να κάνω καλά τα παιδιά όταν αρρωσταίνουν. Θα τους δίνω φάρμακα και θα τους κάνω εμβόλια. Θα δουλεύω σε ένα μεγάλο ιατρείο. Οι τοίχοι θα είναι ροζ και γαλάζιοι. Πάνω θα υπάρχουν πολλά αυτοκόλλητα με το Μίκι, τη Μίνι και τον Πλούτο. Θα έχω μία μεγάλη τηλεόραση που θα παίζει παιδικές ταινίες για να βλέπουν τα παιδάκια όταν περιμένουν. Στο δωμάτιο θα έχω πολλά παιχνίδια αγορίστικα και κοριτσίστικα. Μόλις τα παιδιά φεύγουν από το ιατρείο μου θα τους δίνω γλειφιτζούρια και σοκολάτες. ***(Αλίκη-Βασιλική Παπαϊωάννου)***

Από μικρή έβλεπα τον μπαμπά μου να δουλεύει και αναρωτιόμουν τι δουλειά κάνει. Έτσι μια μέρα τον ρώτησα και μου εξήγησε ότι είναι διευθύνων σύμβουλος στα σούπερ μάρκετ. Μου άρεσε πολύ αυτή η δουλειά και αποφάσισα πως θέλω να γίνω και εγώ Σύμβουλος Επιχειρήσεων όταν μεγαλώσω. Σε αυτή τη δουλειά πρέπει να ελέγχω τα προϊόντα και να φροντίζω για τις παραγγελίες. Θα εργάζομαι σε ένα μεγάλο γραφείο με μία ωραία πολυθρόνα. Πάνω στο γραφείο θα έχω ένα κομπιούτερ και από πίσω μου μια βιβλιοθήκη με δείγματα από προϊόντα. Το βράδυ θα κλείνω το μαγαζί, και το ταμείο, θα περιμένω να καθαρίσουν οι καθαρίστριες και αργά το βράδυ θα επιστρέφω στο σπίτι μου. Εύχομαι το όνειρο μου να πραγματοποιηθεί.
(Νικολέττα Παναγιωτοπούλου) Α΄

Όταν μεγαλώσω θέλω να έχω ένα μαγαζί όπως και ο μπαμπάς μου. Θα φτιάχνω ταμπέλες, αφίσες, φυλλάδια και σφραγίδες. Θα πρέπει να δουλεύω μέχρι αργά το βράδυ. Θα έχω έναν υπολογιστή όπου θα έχω φωτογραφίες και θα μπορώ να σχεδιάζω. Μόλις τελειώνω με τη σχεδίαση θα τα εκτυπώνω σε μεγάλα μηχανήματα. Το μαγαζί θα είναι μεγάλο και θα υπάρχουν πολλά μηχανήματα για τη δουλειά. Οι άνθρωποι θα έρχονται και θα μου λένε την παραγγελία τους και εγώ θα τα φτιάχνω. Μετά από λίγες μέρες θα έρχονται να τα παίρνουν και να με πληρώνουν. ***(Γιώργος Περεντέσης) Α΄***

Όταν μεγαλώσω ονειρεύομαι να γίνω πυροσβέστης. Θέλω να γίνω πυροσβέστης για να σβήνω τις φωτιές όταν καίγονται τα δάση και να βοηθάω τους ανθρώπους όταν κινδυνεύουν. Θα φοράω μία κόκκινη στολή, ένα κίτρινο καπέλο και μαύρες μπότες. Μαζί με άλλους πυροσβέστες θα είμαστε πάνω σε ένα κόκκινο μεγάλο αυτοκίνητο που θα είναι γεμάτο με νερό. Όταν κάποιος κινδυνεύει θα μας ειδοποιούν και εμείς θα πηγαίνουμε. Πάνω στο αυτοκίνητο θα είναι ένα μεγάλο λάστιχο. Θα το παίρνουμε για να σβήσουμε τη φωτιά και να σώσουμε τα δάση και τα ζώα. ***(Άγγελος Μάζης)***

Από μικρός ονειρεύομαι να γίνω κτηνίατρος. Βλέπω τον μπαμπά μου να δουλεύει στο κτηνιατρείο και μου αρέσει. Θα γιατρεύω τα ζώα, θα τους κάνω ενέσεις και ακτινογραφίες. Θα γράφω πότε χρειάζονται ενέσεις και πότε πρέπει να ξαναέρθουν. Θα έχω ένα ιατρείο με μηχανήματα και υπολογιστή και θα φοράω μια άσπρη μπλούζα. Δίπλα από το γραφείο θα υπάρχει ένα δωμάτιο με ένα ειδικό κρεβάτι για τα ζωάκια. Εκεί θα κάθονται τα σκυλάκια, οι κότες, οι γάτες και τα υπόλοιπα ζώα. Θα έχω ένα μηχάνημα για να τραβάω ακτινογραφίες και να βλέπω τα κόκαλα των ζώων. Ελπίζω το όνειρο μου να γίνει αληθινό και να γίνω κτηνίατρος όπως ο μπαμπάς μου. ***(Πέρης Λέγος) Α΄***

Ονειρεύομαι να γίνω πλοίαρχος του πολεμικού ναυτικού. Πάνω στο καράβι μου θα έχω κανόνια και θα σώζω τα άλλα πλοία από τους πειρατές. Όλοι οι ναύτες θα έχουν σπαθιά και πιστόλια. Το καράβι θα έχει και ένα μεγάλο πλήρωμα. Αυτοί θα φοράνε μια ωραία κόκκινη στολή και ένα μαύρο καπέλο. Εγώ θα είμαι ο καπετάνιος και θα τους διατάζω. Θα τους λέω τι δουλειές πρέπει να κάνουν. Θα πηγαίνω ταξίδια σε όλο τον κόσμο και θα μαζεύω στο αμπάρι του πλοίου θησαυρούς από τα ταξίδια μου. Μόλις γυρίζω στο σπίτι μου θα λέω στους φίλους μου τις περιπέτειες μου. ***(Νικόλας Νικόλαρος) Α΄***

Όταν μεγαλώσω θέλω να γίνω δικηγόρος. Θα έχω ένα γραφείο μαζί με τον αδερφό μου που θα είναι και αυτός δικηγόρος. Θα πηγαίνουμε μαζί στο δικαστήριο και θα βοηθάμε τους καλούς ανθρώπους. Οι κακοί άνθρωποι θα πηγαίνουν στη φυλακή και οι καλοί θα βγαίνουν έξω και θα είναι ελεύθεροι. Όταν δεν πηγαίνω στο δικαστήριο θα είμαι στο γραφείο μου. Το γραφείο μου θα είναι γαλάζιο με λαχανί. Θα έχω ένα μεγάλο γραφείο με μια καφέ καρέκλα. Πάνω στο τραπέζι θα είναι ένας υπολογιστής που θα γράφω και ένα βάζο με λουλούδια. Κάθε μέρα θα ντύνομαι ωραία και θα πηγαίνω στη δουλειά μου.
(Σταυρούλα Καλαμαρά) Α΄

Εγώ θέλω να σπουδάσω και να γίνω γυμνάστρια. Θα κάνω γυμναστική και θα είμαι πολύ δυνατή. Θα φοράω γκέτες, κορδέλα στα μαλλιά και όταν πηγαίνω στο γυμναστήριο θα φοράω τη στολή της γυμναστικής. Όλα τα παιδιά θα με ακούνε και θα κάνουν ό,τι τους λέω. Θα φοράνε παπούτσια και ρούχα γυμναστικής. Μόλις τελειώνουν κάποια παιδιά θα φεύγουν με τους γονείς τους και μετά θα έρχονται άλλα παιδιά. Θα είμαι σε ένα γυμναστήριο, θα βάζω τη μουσική και θα χορεύουμε. Όταν δεν μπορούν να κάνουν κάποια άσκηση τα παιδιά θα τα βοηθάω. ***(Χαρίκλεια Παναγιωτάκη) Α΄***

Όταν μεγαλώσω θέλω να γίνω γιατρός. Είναι όμορφο να θεραπεύεις ασθενείς και να ελαφρύνεις τον ανθρώπινο πόνο. Ο μπαμπάς μου που είναι γιατρός λέει ότι είναι δύσκολο λειτούρ-

Η Μίνυ και ο Μίκυ είναι οι αγαπημένοι σύντροφοι των μικρών μας "Χελιδονιών"

γημα. Ακόμα λέει ότι πρέπει να διαβάζω για όλη μου τη ζωή και να μου αρέσει πολύ γιατί θα πρέπει να δουλεύω πολλές ώρες. Ο μπαμπάς λέει πολλά ακόμη που δεν τα καταλαβαίνω γιατί είμαι μικρός, όμως θέλω να τα μάθω όταν μεγαλώσω. Προς το παρόν οφείλω να είμαι καλός μαθητής. (Βασίλης Γκότσης) Α

Από μικρή θέλω να γίνω δασκάλα γιατί θα μαθαίνω τα παιδιά γράμματα και θα κάνουμε πολλές χειροτεχνίες. Θα τους μαθαίνω ωραία τραγουδάκια, ποιηματάκια και αριθμητική. Θα δουλεύω σε ένα μεγάλο σχολείο και θα έχω τη δική μου τάξη. Στην τάξη θα έχω πολλά βιβλία των παιδιών και τετράδια αλλά και παιχνίδια για να παίζουμε. Με τα παιδιά θα βγαίνουμε στο προαύλιο όταν χτυπάει το κουδούνι, θα τρώμε το φαγητό μας και μετά θα παίζουμε μέχρι να έρθει η ώρα να πάμε πάλι για μάθημα. ***(Άννα - Μαρία Πρίμπα) Α΄***

Μάθημα υπολογιστών στην τάξη των νηπίων

Ένα μίλι την ημέρα.... το γιατρό τον κάνει πέρα

(γράφει η Β΄ τάξη)

Το σύνθημα δίνεται και η Β' ορμά για. ρεκόρ ταχύτητας !

Η Β΄ τάξη άλλαξε τη γνωστή φράση «ένα μήλο την ημέρα το γιατρό τον κάνει πέρα» σε *«ένα... μίλι την ημέρα ...»* . Άρχισε να αθλείται κανονικά και έβγαλε πολύ σημαντικά συμπεράσματα .Έγραψε το δικό της κώδικα τον οποίο και παρουσιάζουμε .

«Ένα μήλο την ημέρα το γιατρό τον κάνει πέρα» λέει συχνά η μαμά για να με πείσει να φάω φρούτα. Η δασκάλα μας όμως μια μέρα την ώρα της γυμναστικής μας είπε μια άλλη φράση: *«Ενα... μίλι την ημέρα το γιατρό τον κάνει πέρα»*. Πολλοί από εμάς δεν ξέραμε καν τι σημαίνει η λέξη «μίλι». Όταν όμως μας το εξήγησε , συμφωνήσαμε μαζί της. Μπορεί να μην είναι τόσο ξεκούραστο αλλά περπατώντας ένα μίλι κάθε μέρα θα είμαστε πάντα υγιείς!

Αναστασία Βλάχου τάξη Β΄

«Nous υγιής εν σώματι υγιεί»

Η γυμναστική και γενικά η άσκηση είναι απαραίτητη, όχι μόνο για τους ενήλικες , αλλά πολύ περισσότερο για τα παιδιά .Τα παιδιά που ασκούνται είναι συνήθως υγιή γιατί η άσκηση δυναμώνει τα οστά και τους μυς ,μειώνει τον κίνδυνο για πολλές αρρώστιες καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής τους .Οι αρχαίοι Έλληνες ήξεραν πόσο σημαντική είναι η άσκηση γι' αυτό έλεγαν : «Nous υγιής εν σώματι υγιεί». ***Αγγελική Θεοπούλου τάξη Β΄***

Οι μαθητές και φοιτητές που ασκούνται τακτικά, δε βελτιώνουν μόνο την φυσική υγεία τους, αλλά και το μυαλό τους . Έχει αποδειχτεί ότι παίρνουν καλύτερους βαθμούς στις εξετάσεις σε σχέση με τους αγύμναστους συνομηλίκους τους. Οι αμερικανοί επιστήμονες σύγκριναν στοιχεία για τη σωματική κατάσταση και το βάρος χιλιάδων μαθητών σε σχέση με τις επιδόσεις τους σε διαγωνίσματα μαθηματικών και γλώσσας. Διαπίστωσαν ότι όσοι μαθητές είχαν καλύτερη φυσική κατάσταση και κανονικό βάρος, πέτυχαν βαθμούς πάνω από το μέσο όρο σε αντίθεση με τα υπέρβαρα και παχύσαρκα παιδιά.

Σοφιάννα Μπένου τάξη Β΄

Οφέλη

Ο αθλητισμός βοηθά τα παιδιά να γίνουν πιο κοινωνικά. Τα παιδιά μαθαίνουν να υπακούν στους κανόνες για το καλό της ομάδας και να σέβονται τα δικαιώματα των άλλων. Μαθαίνουν να ανταγωνίζονται σωστά. Ερευνητές ενδιαφέρθηκαν για τα αποτελέσματα που έχουν οι αθλητικές δραστηριότητες στα κορίτσια. Ύστερα από αρκετές έρευνες παρατηρήθηκε αύξηση της αυτοπεποίθησης και της αυτοεκτίμησης τους. Είχαν καλύτερη εικόνα του εαυτού τους και δεν αρρώσταιναν εύκολα. Επίσης οι αθλητικές μαθήτριες έχουν περισσότερες πιθανότητες επιτυχίας στο πανεπιστήμιο.

Μαριτίνα Κανελλάκου τάξη Β΄

Σωματικά οφέλη

☺ **Καλή φυσική κατάσταση.**

☺ **Διώχνουμε το άγχος.** Πολλοί γιατροί και καθηγητές πιστεύουν ότι η άσκηση ενός αθλήματος μας βοηθά να ξεχνάμε κάποιο πρόβλημα που μας απασχολεί. Γι ' αυτό κάποια πανεπιστήμια του εξωτερικού έχουν ανοιχτά τα γυμναστήριά τους όλη την ημέρα την περίοδο των εξετάσεων.

Λυδία Σούντα τάξη Β΄

☺ **Δεξιότητα.** Τα παιδιά αναγκάζονται να μάθουν τεχνικές και με την επανάληψη εξασκούν την υπομονή, την επιμονή και την φαντασία τους για το πώς θα καταφέρουν τον στόχο τους. Τα αθλήματα είναι ένας ευχάριστος τρόπος να πάρει το παιδί μαθήματα πάρα πολύ σημαντικά για τη ζωή του.

☺ **Υγιείς συνήθειες.** Τα αθλήματα μας φέρνουν σε επαφή με το σώμα μας και το προσέχουμε πιο πολύ, αποφεύγουμε το κάπνισμα, τα ναρκωτικά και άλλες κακές συνήθειες. Επίσης το παιδί που αθλείται μαθαίνει μέσω των μικρό-τραυματισμών του να προσέχει το σώμα του και να το γιατρεύει (καθημερινή άσκηση φυσικοθεραπείας).

Νικόλας Αράπης τάξη Β΄

Προσωπικά οφέλη

❀ **Εκτιμάται η προετοιμασία.** Το παιδί αθλητής μαθαίνει τη διαφορά μεταξύ προσπάθειας και ικανότητας. Μαθαίνει στην πειθαρχία και τη σημασία της καλής προετοιμασίας, γιατί βλέπει τη διαφορά στην απόδοσή του. Μαθαίνει από τα λάθη του και δέχεται πιο εύκολα την κριτική, που θα το βοηθήσει να βελτιωθεί .

Μαρία Ξυδιά τάξη Β΄

❀ **Αποδοχή.** Είναι ότι καλύτερο για να μάθει ο μελλοντικός ενήλικας να αντιμετωπίζει τις κακοτυχίες και τις απογοητεύσεις, είτε αυτές είναι κάποιος μικροτραυματισμός είτε ήττα σε κάποιο αγώνα.«Υπάρχει πάντα ο επόμενος αγώνας!». Μαθαίνουν επίσης να αντιμετωπίζουν και τον πόνο τους .Όσο περνάει ο καιρός της θεραπείας, τόσο ένα πράγμα γίνεται ξεκάθαρο. Να βασίζεσαι στον εαυτό σου.

Αναστάσης Βίλλιας τάξη Β΄

Κοινωνικά οφέλη

❤ **Οι σχέσεις με τα άλλα παιδιά.** Σε ένα παιχνίδι δημιουργούνται σχέσεις μεταξύ των παικτών. Το να έχεις ένα «καταφύγιο» και μια στήριξη όταν τα πράγματα γύρω σου δεν πάνε και πολύ καλά, βοηθάει με το άγχος και κάνει τα παιδιά να μη νιώθουν άβολα και να μη φοβούνται τους συνομηλίκους τους.

Ανδρέας Μαχαίρας τάξη Β΄

❤ **Ομαδικότητα.** Στην ομάδα τα παιδιά μαθαίνουν να συνεργάζονται, να δίνουν και να παίρνουν, να περιμένουν την σειρά τους. Όταν υπάρχει ανάγκη θυσιάζονται να παίξουν σε μια θέση που πιθανόν να μην τους αρέσει, για το καλό της ομάδας. Μαθαίνουν επίσης ότι μπορεί να δουλεύεις με ανθρώπους που δεν συμπαθείς αλλά ότι το αποτέλεσμα βγαίνει και διασκεδάζεις, όπως και να έχει. Στην ομάδα μαθαίνεις πού αρχίζουν και πού σταματούν τα δικαιώματά σου, πού αρχίζουν και σταματούν οι ευθύνες σου.

Θοδωρής Τσουλόγιαννης τάξη Β΄

❤ **Διαφορετικότητα.** Το παιδί μέσα από τα αθλήματα έρχεται σε επαφή με παιδιά διαφορετικών στρωμάτων, είτε είναι σε δημόσια σχολεία ή σε ιδιωτικά. Τα παιδιά μαθαίνουν νέες κουλτούρες και τρόπους ζωής. Είναι πολύ σημαντικό στη σημερινή κοινωνία που ερχόμαστε σε επαφή με ανθρώπους από άλλες χώρες, όπως έκαναν οι δικοί μας παππούδες όταν έφευγαν μετανάστες, να σεβόμαστε τη διαφορετικότητα. Στην ομάδα, αυτό που μετράει είναι το ταλέντο και η «καρδιά».

Νίκος Κρανιδιώτης τάξη Β΄

❤ **Σχέσεις με τους ενήλικους.** Τα παιδιά θέλουν προσοχή από κάποιον που δεν είναι συγγενής τους, Τα βοηθά να έχουν σωστή άποψη για την εικόνα τους και τις ικανότητες τους. Η σχέση με τον προπονητή τους ,αν αυτός είναι σωστός ,μπορεί να είναι σημαντική κάποιες φορές που μπορεί το παιδί να μη νιώθει άνετα να μιλήσει στους γονείς του.

Παναγιώτης Τούμπουρας τάξη Β΄

Συμπεριφορά

✍ **Ευκαιρία ηγεσίας.** Μερικές φορές το παιδί γίνεται αρχηγός ομάδας και του δίνεται η ευκαιρία να δοκιμάσει τον εαυτό του, να δει τα δυνατά σημεία και τις αδυναμίες των παικτών του αλλά κυρίως τις δικές του δυνάμεις και αδυναμίες . Αυτό θα το βοηθήσει να αντιμετωπίσει τα θετικά ή αρνητικά σχόλια, να πάρει ευθύνες πάνω του, να οργανώσει παιχνίδια και εξόδους .Αν δεν έχει σωστή συμπεριφορά δεν θα κρατήσει για πολύ τη θέση αυτή.

Ραφαήλ Καπασούρης τάξη Β΄

✍ **Ταυτότητα και ισορροπίες.** Το να είσαι μέρος του συνόλου είναι πολύ σημαντικό για τα παιδιά ,ξέρεις ότι ανήκεις κάπου. Το να λες «Είμαι ποδοσφαιριστής» έχει μεγαλύτερη βαρύτητα στην ταυτότητα και την εικόνα που έχεις για τον εαυτό σου από το να λες απλά «παίζω μπάλα».

Θανάσης Καλαμαράς τάξη Β΄

✍ **Διαχείριση χρόνου.** Οι νεαροί αθλητές ξέρουν ότι έχουν να κάνουν τα μαθήματά τους, να κοιμηθούν καλά και να διασκεδάσουν, οπότε δεν χάνουν άσκοπα τον καιρό τους. Κάνουν σωστό προγραμματισμό. Μαθαίνουν τη σημασία του «θυσιάζω τώρα» για να κερδίσω αύριο. Αυτό είναι από τα μεγαλύτερα μαθήματα ζωής που μπορεί να πάρει ένα παιδί.

Διονύσης Νούρωβ τάξη Β΄

Οι μαζορέτες της Β' τάξης

Το Στάδιο της πόλης ,μας υποδέχεται τα πρωινά για να αθληθούμε

Τι άθλημα μπορούμε να κάνουμε ανάλογα με την ηλικία μας:

Από 2-5 ετών: Κολύμπι, Γιόγκα, Χορό
Από 6-7 ετών: Ποδόσφαιρο, Τένις, Μπάσκετ ,Πολεμικές Τέχνες
Από 8 ετών και πάνω: Ιππασία

Παναγιώτης Λέγος τάξη Β΄

Όλες αυτές τις γνώσεις που αποκτήσαμε τις γράψαμε σε «ΚΩΔΙΚΑ» . Υποσχεθήκαμε να εφαρμόζουμε στη ζωή μας τα όσα μάθαμε για να είμαστε πάντα ΥΓΙΕΙΣ.

(όλοι οι μαθητές της Β΄ τάξης)

Ο γύρος του Σταδίου είναι το αγαπημένο άθλημά μας

Προσκύνημα στην Παναγία την Τρυπητή

Αναχωρήσαμε από τη Σπάρτη για την τριήμερη εκδρομή μας στις 6 το πρωί. Περίπου 3 ώρες αργότερα βρισκόμαστε στο Αίγιο. Είναι αρκετά μεγάλη πόλη με πολύ ωραία σπίτια τα οποία νοικιάζονται το καλοκαίρι για να κάνουν μπάνια οι άνθρωποι στις ακρογιαλιές του Κορινθιακού κόλπου.

Στο Αίγιο βρίσκεται η εκκλησία της Παναγίας της Τρυπητής που είναι ένα από τα ωραιότερα θρησκευτικά μνημεία της περιοχής. Είναι χτισμένη στην εσοχή ενός απόκρημνου βράχου ύψους 50μ. περίπου. Ανεβαίνεις με σκάλες που είναι σχεδόν κάθετες και ατέλειωτες.Οι μοναχές - καλόγριες έχουν φυτέψει περικοκλάδες και λουλούδια δεξιά και αριστερά από τις σκάλες. Είναι Απρίλης, τα λουλούδια ευωδιάζουν και νομίζεις ότι ανεβαίνεις στους ουρανούς για τον .... Παράδεισο.

Η εκκλησία είναι διώροφη. Στον κάτω όροφο υπάρχει αγίασμα. Βγαίνει νεράκι από μέσα από το βράχο.

Οι πιστοί έχουν λαξεύσει 3 αγγέλους και το αγίασμα βγαίνει από το στόμα των αγγέλων. Πάνω από την κρήνη είναι χαραγμένη σε μαρμάρινη πλάκα η επιγραφή ΝΙΨΟΝ ΑΝΟΜΗΜΑΤΑ ΜΗ ΜΟΝ ΑΝ ΟΨΙΝ δηλαδή καθάρισε τις αμαρτίες σου ειλικρινά, με μετάνοια και όχι μόνο την όψη σου επιφανειακά.

Προσευχηθήκαμε, πλυθήκαμε με το αγίασμα, πήραμε μπουκαλάκια με αγιασμό και παρακαλέσαμε την Παναγία να μας προστατεύει σε όλη τη διάρκεια της εκδρομής μας.

Σωτηρία Θεοδωρακάκου Ε΄

Οι μαθητές της Ε΄ & Στ΄ ζωντανεύουν σελίδες της ιστορίας μας και του ιστορικού ΟΧΙ στον εορτασμό της 28ης Οκτωβρίου

Επίσκεψη στο Ο.Α.Κ.Α.
Απολαμβάνουμε θέαμα από τις θέσεις των επισήμων

Γέφυρα Ρίου - Αντιρρίου

Το πέρασμα από την Πελ/νησο στη Στερεά Ελλάδα γίνεται μέσα από τη γέφυρα του Ρίου - Αντιρρίου ή αλλιώς από τη γέφυρα *"Χαρίλαος Τρικούπης"*.

Η γέφυρα αυτή είναι καλωδιακή. Ολοκληρώθηκε το 2004 πριν τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Κατασκευάσθηκε από μία Γαλλική Εταιρία. Το μήκος της στηρίζεται σε τέσσερις πυλώνες, στα 2.280 μέτρα. Η γέφυρα αυτή σχεδιάσθηκε ώστε να αντέξει σεισμό μεγέθους 7,4 της κλίμακας ρίχτερ. Έχει υπολογισθεί επίσης πως αντέχει σε ταχύτητα ανέμου 265χλμ/ώρα που αντιστοιχεί σε τυφώνα κατηγορίας 5.

Έτσι μπορούμε να πούμε πως η γέφυρα του Ρίου - Αντιρρίου είναι ένα από τα μεγαλύτερα θαύματα του σύγχρονου κόσμου και το όνειρο του Χαρίλαου Τρικούπη.

Ο Χαρίλαος Τρικούπης ήταν ένας από τους μεγαλύτερους πρωθυπουργούς της Ελλάδας. Ήταν Έλληνας διπλωμάτης, πολιτικός και πρωθυπουργός.

Ο Τρικούπης κυριάρχησε στην πολιτική σκηνή Ελλάδας 19 χρόνια, παίρνοντας τη θέση του πρωθυπουργού 6 συνολικά φορές και κυβέρνησε σχεδόν τη χώρα 10 χρόνια από τα 20 αυτής της περιόδου. Γεννήθηκε στο Ναύπλιο και καταγόταν από την ιστορική οικογένεια Τρικούπη. Σπούδασε νομικά στο πανεπιστήμιο Αθηνών. Εκτός από το ότι έγινε πρωθυπουργός έγινε και Δήμαρχος στο Μεσολόγγι. Είχε μία αδελφή, η οποία τον στήριζε πάρα πολύ στην δουλειά του αλλά και στη ζωή του. Πέθανε στο Παρίσι. Τη σωρό του δεν μπορούσαν να τη φέρουν στην Ελλάδα γιατί δεν υπήρχαν χρήματα στην οικογένεια. Τα είχαν ξοδέψει όλα για την Ελλάδα. Η αδελφή του μάταια γύριζε στα Υπουργεία και παρακαλούσε. Τέλος, η σωρός του νεαρού πρωθυπουργού ήρθε με πολεμικό Γαλλικό πλοίο στην Ελλάδα!!! Η ζωή του και η αγάπη του για την πατρίδα ας γίνουν παράδειγμα για τους σύγχρονους πολιτικούς μας.

Ισμήνη Τσιγγάνε Ε' τάξη

Μεσολόγγι

Το Μεσολόγγι είναι η πρωτεύουσα του Νομού Αιτωλοακαρνανίας. Βρέχεται από την λιμνοθάλασσα του Μεσολογγίου, γνωστή για την ιχθυοκαλλιέργεια της και για την παραγωγή αυγοτάραχου. Στην είσοδο της πόλης υπάρχει μία αψίδα με την επιγραφή: «Κάθε ελεύθερος άνθρωπος είναι δημότης του Μεσολογγίου».

Είναι η πόλη των μαρτύρων και των ηρώων. Τον τόπο αυτόν αγάπησαν πολύ ο Λόρδος Βύρωνας, ο Κωστής Παλαμάς που μεγάλωσε εκεί και ο Διονύσιος Σολωμός., ο οποίος έγραψε τους «ελεύθερους Πολιορκημένους».

Το Μεσολόγγι πολιορκήθηκε το 1825, επί τρία χρόνια από τους' Τούρκους και τον Ιμπραήμ,με στόλο και στρατό που έφερε από την Αίγυπτο. Το Σάββατο του Λαζάρου έγινε η μεγάλη έξοδος μες στα μεσάνυχτα για να μπορέσουν οι κάτοικοι της πόλης αυτής να σωθούν από το μαρτύριο, της πείνας και του πολέμου.

Όμως δεν το κατάφεραν, σκοτώθηκαν σχεδόν όλοι. Εμείς βρεθήκαμε στο Μεσολόγγι, ανήμερα Σάββατο του Λαζάρου. Γίνεται κάθε χρόνο αναπαράσταση της εξόδου. Όλοι οι κάτοικοι φορούν τις παραδοσιακές στολές και κρατάνε τα όπλα τα ιερά που μας έδωσαν την ελευθερία. Παντού γίνονται γιορτές – παρελάσεις – λιτανείες. Η ξενάγησή μας αρχίζει από το Δημαρχείο. Εκεί στεγάζεται το Μουσείο Ιστορίας.

Το μουσείο περιλαμβάνει μια σημαντική συλλογή έργων τέχνης Ελλήνων και ξένων καλλιτεχνών που είναι εμπνευσμένα από τον αγώνα των Μεσολογγιτών για την Ελευθερία.

Ανάμεσα στους πίνακες ξεχωρίζουν «η Μεσολογγίτισσα» που παρουσιάζει μια μητέρα που αφού σκότωσε το παιδί της, δίπλα στο νεκρό άντρα της, στρέφει το μαχαίρι προς το στέρνο της και «η ελευθερία» του Ντε λα Κρουά.

Δυο αίθουσες του μουσείου είναι αφιερωμένες στον μεγάλο Φιλέλληνα Λόρδο Βύρωνα. Σε αυτές στεγάζονται αντικείμενα και χειρόγραφα του ποιητή.

Πλατάνας Θεόδωρος

Στο διαγωνισμό "πρωτότυπης ιστορίας" που προκήρυξε η βιομηχανία "Cocomat" πήραν μέρος πολοί μαθητές του Σχολείου μας. Απέσπασαν το 1ο & 2ο πανελλήνια βραβεία. Ο εκπρόσωπος της "Cocomat" μοίρασε αναμνηστικά σε όλους τους μαθητές.

Γιάννενα

Αντικρίσαμε τα Γιάννενα απόγευμα. Μεγάλη πόλη με πολύ καλό πανεπιστήμιο που έχει 30.000 φοιτητές. Ο ήλιος κόνευε να δύσει και έβαφε ρόδινο τον ουρανό. Αυτό το χρώμα έκανε την πόλη να φαίνεται ακόμα πιο όμορφη. Τακτοποιηθήκαμε στο ξενοδοχείο και αμέσως βγήκαμε με κατεύθυνση προς τη λίμνη που είναι το στολίδι των Ιωαννίνων. Η ξεναγός μας λέει πως στις 3 η ώρα τα ξημερώματα ακούγονται φωνές από τη λίμνη, γατί ο Αλή Πασάς έπνιξε την κυρά Φροσύνη και άλλες 18 κοπέλες στα νερά της....Η Παμβώτιδα είναι ήρεμη. Η πόλη με το κάστρο και το παλάτι του Αλή Πασά καθρεφτίζεται στα νερά της. Τα καραβάκια περιμένουν πελατεία για βόλτα στο ιστορικό νησάκι της λίμνης.

Ανεβαίνουμε στο καραβάκι και τραβάμε για το νησάκι. Εμείς τα παιδιά αρχίζουμε το τραγούδι. Πολλά θαλασσοπούλια πετάνε πάνω και γύρω μας. Ζούμε μαγικές στιγμές. Σ' αυτό το νησάκι ο Αλή Πασάς ξεκουραζόταν σε ένα σπίτι που σήμερα είναι μουσείο. Αποβιβαζόμαστε και παίρνουμε το δρόμο για το μικρό Μουσείο. Ένα σωρό μικρομάγαζα όμορφα και περιποιημένα πουλάνε χίλια - δυο μικροπράγματα. Το μικρό μουσείο μένει ανοιχτό ως τις 9 το βράδυ.

Σ' αυτό το διώροφο σπιτάκι σκότωσαν τον Αλή Πασά στρατιώτες Τούρκοι που είχαν έρθει εκ μέρους του Σουλτάνου. Σκότωσαν τον Αλή Πασά και έστειλαν το κεφάλι του στην Κων/πη. Την κυρά - Βασιλική την όμορφη Ελληνίδα που την είχε παντρευτεί ο Αλής, την άφησαν να φύγει.

Έχει σκοτεινιάσει για τα καλά, όταν αφήνουμε το νησάκι για να γυρίσουμε στην πόλη. Το κάστρο είναι φωτισμένο. Όλα τα φώτα αντιφεγγίζουν στη λίμνη και κάνουν την πόλη των Ιωαννίνων πανέμορφη...

Χαρούλα Τσουλόγιαννη. Ε' τάξη

Κήπος Ηρώων

Από τη στιγμή που βρεθήκαμε στο Μεσολόγγι εγώ ήμουν πολύ συγκινημένη. Η περιήγηση άρχισε από τον κήπο των ηρώων. Στον κήπο αυτό βρίσκονται οι τάφοι πολλών ηρώων αλλά και πολλών Φιλελλήνων. Στην κύρια είσοδο είναι η προτομή του Σολωμού. Τον τιμούν γιατί το έργο του «Ελεύθεροι Πολιορκημένοι» γράφει για τους αγώνες των μεσολογγιτών.

Όταν φτάσαμε στον κήπο των ηρώων είδαμε στρατιώτες και φιλαρμονικές. Όλοι έκαναν πρόβες και ετοιμάζονταν για την αναπαράσταση της εξόδου η οποία γίνεται μεσάνυχτα του Σαββάτου του Λαζάρου. Εμείς δεν μπορούσαμε να μείνουμε τόσο αργά. Χαρήκαμε όμως και ζήσαμε όλη την κινητοποίηση και την εορταστική ατμόσφαιρα που κυριαρχούσε σε ολόκληρη την πόλη. Μέσα στον κήπο των ηρώων παρακολουθήσαμε την κατάθεση στεφάνων από πολλούς επισήμους. Ο κήπος είναι ένα είδος Μουσείου - υπαίθριου. Σε κάθε μας βήμα η διευθύντριά μας έλεγε πολύ συγκινητικές ιστορίες για τον ηρωισμό των Μεσολογγιτών και όλοι είχαμε συγκινηθεί.

Πιο πολύ μας έκανε εντύπωση το τείχος. Ήταν πάρα πολύ μικρό και όμως επί 3 χρόνια δεν μπορούσαν να το περάσουν οι Τούρκοι γιατί το φύλαγαν οι Μεσολογγίτες. Είδαμε επίσης τα κανόνια και τις τάπιες. Ήταν όλα πολύ όμορφα και ο τρόπος που μας τα εξηγούσαν τα έκαναν ομορφότερα. Οι στίχοι του Παλαμά «Αραπιάς άτι -Γάλλου νους - σπαθί, τουρκιάς μολύβι - πόλεμο μέγα βάνει ο εχθρός προς το μικρό καλύβι» δε φεύγουν από το μυαλό μας. Υπάρχει κάτι ηρωικό στην ατμόσφαιρα που μας συναρπάζει. Μέσα στον κήπο έρχονται τμήματα μαθητών που είναι ντυμένοι τσολιάδες με κουμπούρες και φλουριά πάνω τους. Σταματάνε και βγάζουμε φωτογραφίες μαζί τους, γεμάτοι εθνική υπερηφάνεια. Παίρνουμε το δρόμο για το εστιατόριο. Στο δρόμο συναντήσαμε τη φιλαρμονική άγημα του Πολεμικού ναυτικού, του στρατού, σχολεία και τα καταχειροκροτήσαμε. Στη συνέχεια κάναμε έναν μικρό περίπατο στην πόλη που γιόρταζε και πανηγύριζε και κατευθυνθήκαμε προς το εστιατόριο το περίφημο «Αρχοντικό της Περσεφόνης», όπου φάγαμε πολύ ωραία φαγητά και μας περιποιήθηκαν πολύ καλά. Πάντα θαύμαζα τα Μεσολόγγι, μετά όμως από αυτή την εκδρομή το έχω στην καρδιά μου.

Μαριτίνα Γιαννόπουλου Ε' Τάξη

Κυριακή των Βαΐων

Ημερώνει Κυριακή των Βαΐων. Θα εκκλησιαστούμε στο εκκλησάκι που βρίσκεται μέσα στο κάστρο, των Ιωαννίνων.

Με το λεωφορείο σταματάμε έξω από το κάστρο που είναι απέναντι από τη Λίμνη Παμβώτιδα τη γνωστή σε όλους Λίμνη των Ιωαννίνων. Η παλιά πόλη έχει γύρω- γύρω τείχη... ψηλά - γερά - μεγαλόπρεπα. Έχει εισόδους αψιδωτές. Ο δρόμος μέσα στη παλιά πόλη είναι πλακόστρωτος. Στο μυαλό όλων έρχονται εικόνες από την ιστορία μας για τη ζωή των Ελλήνων κάτω από τη διοίκηση του Αλή Πασά... ! Προχωράμε στα δρομάκια και φωτογραφίζουμε τα παλιά σπίτια με τις πέτρινες σκεπές, τα λουτρά εκείνης της εποχής, το κάστρο, το παλάτι και τον τάφο του Αλή Πασά.

Η πρώτη στάση έγινε στο κάστρο του Αλή Πασά. Είδαμε την παράξενη αρχιτεκτονική του, με τον πανύψηλο μιναρέ του και θαυμάσαμε τα εκθέματα. Στον τάφο του Αλή πασά έχει ταφεί το ακέφαλο σώμα του γιατί το κεφάλι του το έστειλαν στον Σουλτάνο στη Κων/πολη. Γύρω από το σεράι και γύρω από στα τείχη υπάρχουν πολλά και καλοδιατηρημένα κανόνια. Εκεί στηθήκαμε για να βγάλουμε φωτογραφίες. Στη συνέχεια πήγαμε στο εκκλησάκι του κάστρου που είναι αφιερωμένο στους Αγίους Αναργύρους.

Μας μοίρασαν Βάγια, προσκυνήσαμε τις εικόνες και ανάψαμε ένα κερί. Αυτό που μου έκανε εντύπωση ήταν μια μικρή ταμπέλα που έγραφε: «Οι ιδιότητες του κεριού είναι τρεις : φωτίζει, θερμαίνει και λιώνει όπως η αγάπη». Μετά, έξω από τη εκκλησία βγάλαμε πάλι φωτογραφίες με τις βάγιες στο χέρι.

Όσα χρόνια και αν περάσουν θα έρχεται πάντα ζωντανή αυτή η εικόνα στη μνήμη μου. Εγώ με μια αγκαλιά βάγιες έξω από το εκκλησάκι του κάστρου των Ιωαννίνων με φόντο τη Παμβώτιδα.

Αξέχαστη Κυριακή των Βαΐων!

Θεοδώρα Δογαντζή ΣΤ' Τάξη

Μουσείο Βρέλλη

Είναι μουσείο κέρινων ομοιωμάτων. Το κτίριο είναι καινούριο και βρίσκεται στην κορυφή ενός μικρού λόφου. Βρίσκεται λίγο έξω από τη πόλη. Η ξεναγός μας είχε ενημερώσει ότι η ξενάγηση σ' αυτό το Μουσείο είναι ένας περίπατος στη ελληνική ιστορία.

Το κτίριο έχει 3 ορόφους. Μέσα δεν υπάρχουν σκάλες. Με κεκλιμένα επίπεδα προχωρά ο επισκέπτης σε ένα στενό και μισοσκότεινο διάδρομο. Δεξιά και αριστερά του διαδρόμου υπάρχουν σκηνές που αναπαραστούν κάποιο ιστορικό γεγονός. Οι κέρινοι άνθρωποι είναι σαν αληθινοί. Υπάρχει και η παραμικρή λεπτομέρεια. Τα μάτια, τα χέρια, το πρόσωπο είναι σαν αληθινά. Μπορώ να πω πως έμεινα άφωνος. Η πρώτη αναπαράσταση είναι της Φιλικής εταιρείας. Ο Τσακάλωφ, ο Ξάνθος και ο Σκουφάς υπογράφουν τη ίδρυσή της. Στη συνέχεια υπάρχουν σκηνές με τα λιμέρια των αρματωλών με ήρωες και μάρτυρες του 1821. Στη σκηνή του Κρυφού Σχολειού καθίσαμε αρκετά. Η αναπαράσταση είναι θαυμάσια. Νομίζω όμως ότι η ωραιότερη σκηνή είναι ο θάνατος του Αλή Πασά στο σπιτάκι της λίμνης. Βλέπουμε τους άγριους Τουρκαλβανούς να σκοτώνουν τον Αλή Πασά και τη Κυρά Βασιλική ντυμένη στα χρυσά να φεύγει τρομαγμένη.

Συνέχεια στη σελ. 10

«Με τη φαντασία μας, ζούμε τον Τρωικό πόλεμο»

Οι μαθητές της Γ΄ Τάξης ζωντανεύουν τις σκέψεις των ηρώων και των πολεμιστών του Τρωικού πολέμου. Από τη θυσία της Ιφιγένειας μέχρι την επιστροφή της Ωραίας Ελένης στη Σπάρτη. Σκέψεις από την Τροία μας ταξιδεύουν...

Σκέψεις από την Τροία

Ιφιγένεια

Ο πατέρας μου ο Αγαμέμνονας, αποφάσισε να παντρευτώ τάχα τον Αχιλλέα. Πιστεύοντας ότι αυτό θα γίνει, αρχίσαμε τις ετοιμασίες στο παλάτι μας στις Μυκήνες.

Σαράντα μέρες ετοιμαζόμουν. Ξεκινήσαμε το μεγάλο ταξίδι για την Αυλίδα. Είχα πολλή αγωνία γιατί θα γινόμουν νύφη. Ήταν ένα ξεχωριστό γεγονός. Φτάσαμε επιτέλους στην Αυλίδα. Είχα μεγάλη αγωνία. Ήθελα να γίνουν όλα όπως πρέπει. Μία καινούργια μέρα με περίμενε, ώσπου αντίκρισα τον πατέρα μου. Συντριμμένος μου είπε την αλήθεια. Έπρεπε να θυσιαστώ, για να αφήσει η θεά Άρτεμη τους ανέμους και να φύγουν επιτέλους τα πλοία για την Τροία. Εγώ δέχθηκα να θυσιαστώ για την πατρίδα. Η μητέρα ξέσπασε σε κλάματα.

Αντί να γίνω νύφη θα πέθαινα.... Μόλις ο μάντης Κάλχας σήκωσε το μεγάλο, μακρύ και κοφτερό μαχαίρι, με άρπαξε η θεά Άρτεμη και με πήγε στη χώρα των Ταύρων σ' έναν απ' τους ναούς. Έτσι τελείωσε η θυσία μου. Εκεί άρχισα μία νέα ζωή. Πλέον υπηρετούσα τη θεά, έγινα ιέρεια της. Οι Αχαιοί χαίρονταν γι' αυτή τη θυσία, όμως οι γονείς μου έκλαιγαν με μαύρο δάκρυ. Όλοι χάρηκαν! Έκανα πέτρα την καρδιά μου. Η μοίρα έτσι έμελλε να το γράψει.

Άννα Αναστασία Αναγνωστοπούλου

Σκέψεις της Ωραίας Ελένης

Κάθομαι στο μπαλκόνι και βλέπω την πόλη της Τροίας. Πόσο διαφορετική είναι από τη Σπάρτη. Τελικά είμαι χαρούμενη που άφησα το Μενέλαο και ακολούθησε τον Πάρη. Ο Πάρης με αγαπάει πολύ και μου κάνει όλα τα χατίρια. Είδα ένα βράδυ ένα άσχημο όνειρο. Σαν ξημέρωσε όμως είδα έξω από τα τείχη τα καράβια των Αχαιών. Κατάλαβα ότι ο Μενέλαος είχε θυμώσει πολύ και είχε ζητήσει τη βοήθεια των άλλων βασιλιάδων για να με ξαναπάρει.

Ο πόλεμος άρχισε. Όλοι έτρεχαν στη μάχη. Δε μπορούσα να πιστέψω όσα έβλεπα. Πόσο ντρέπομαι! Τι συμφορές προκάλεσα! Όμως εγώ δεν θέλω να φύγω από εδώ. Μου αρέσει η καινούργια μου ζωή. Τι να κάνω δεν ξέρω. Δεν θέλω να πάθουν κακό οι Τρώες, αλλά δεν θέλω να πάθει κακό κα ο Μενέλαος. Πέρασα καλά μαζί του. Τι να κάνω δεν ξέρω. Δεν θέλω να πεθαίνουν οι άνθρωποι. Έτσι πέρασαν 10 χρόνια. Πολύ δύσκολα χρόνια. Ακούγαμε να σκοτώνονται πολλά ξακουστά παλικάρια. Ένα πρωί ήταν πολύ διαφορετικό. Όλα έδειχναν ότι πλησίαζαν στο τέλος. Σκοτώθηκε ο Πάτροκλος, αλλά και ο Έκτορας. Ο Πάρης μου σκότωσε τον Αχιλλέα. Όμως μετά από λίγες μέρες ο Φιλοκτήτης σκότωσε και τον αγαπημένο μου. Ο Πάρης είναι νεκρός.

Οι μέρες περνούσαν. Πίστευα ότι δεν θα τελείωνε αυτός ο πόλεμος. Ένα πρωί που άνοιξα τα παράθυρα είδα ότι τα καράβια των Αχαιών είχαν φύγει. Ήμασταν πολύ χαρούμενοι που οι Τρώες νίκησαν και οι Αχαιοί έφυγαν. Κοιτάζοντας πιο καλά είδα ένα μεγάλο ξύλινο άλογο. Το είχαν αφήσει οι Αχαιοί στη θεά Αθηνά. Όμως ενώ οι άλλοι ήταν χαρούμενοι, εμένα κάτι δεν μου άρεσε.

Μέσα στην Τροία όλοι γλεντούσαν. Κουρασμένοι από το χορό και το φαγοπότι γύρισαν σπίτια τους να κοιμηθούν. Τα μεσάνυχτα βγήκαν οι Αχαιοί από το Δούρειο ίππο. Ήρθαν και άλλοι Αχαιοί. Κάπκε η Τροία. Ξαφνικά στο παλάτι μπήκε ο Μενέλαος και με άρπαξε.

Μετά από πολλές μέρες ταξίδι φτάσαμε και πάλι στη Σπάρτη. Οι Σπαρτιάτες ήταν ευτυχισμένοι που κέρδισαν τον πόλεμο. Αρχίσανε οι χοροί και τα τραγούδια. Δεν ήθελα να γίνουν έτσι τα πράγματα. Θα μου λείψει πολύ η Τροία.

Λιναρδάκη Αναστασία

Η μάχη του Πάτροκλου με τον Έκτορα

Ένα από τα Ομηρικά έπη είναι η Ιλιάδα. Σ' αυτό το αριστούργημα ο αρχαίος ποιητής, Όμηρος, περιγράφει την ιστορία του Τρωικού πολέμου. Του πολέμου που ξεκίνησε μετά την αρπαγή της ωραίας Ελένης βασίλισσας της Σπάρτης από τον Πάρη τον γιο του βασιλιά της Τροίας, του Πρίαμου.

Ενωμένοι οι βασιλιάδες των Αχαιών, πήραν τους καλύτερους πολεμιστές τους και με τα γρήγορα πλοία τους, έφθασαν στην Τροία για να εκδικηθούν τους Τρώες. Μαζί με τους Αχαιούς ήταν και ο Αχιλλέας, ο γιος του Πηλέα και της Θέτιδας από τη Φθία, με τον αγαπημένο φίλο του Πάτροκλο και τους γενναίους πολεμιστές του, τους Μυρμηδόνες.

Ενώ τα χρόνια πενούσαν οι μάχες συνεχίζονταν χωρίς νικητές. Οι αχαιοί ήταν γενναίοι πολεμιστές αλλά και οι Τρώες με αρχηγό τους τον ατρόμητο Έκτορα, προστάτευαν πολύ καλά το κάστρο του Πρίαμου.

Είχαν περάσει πια δέκα χρόνια πολέμου. Επειδή ο Αχιλλέας είχε θυμώσει με τον Αγαμέμνονα σταμάτησε να πηγαίνει στις μάχες. Αυτό έκανε τους Τρώες να παίρνουν θάρρος και να σκοτώνουν αμέτρητους Αχαιούς.

Βλέποντας τις συμφορές ο Πάτροκλος ζήτησε απ' τον Αχιλλέα την πανοπλία του, για να πολεμήσει τους Τρώες.

Μια από τις σπουδαιότερες μάχες είναι αυτή που ακολούθησε μετά, μεταξύ του Πάτροκλου με τον Έκτορα. Σαν το θεριό πολεμούσε ο Πάτροκλος και σκότωνε τον ένα Τρώο μετά τον άλλο. Ένιωσε όμως ξαφνικά ένα χτύπημα πίσω στην πλάτη του. Τον είχε χτυπήσει ο θεός Απόλλωνας τόσο δυνατά που έπεσε κάτω. Ο Έκτορας είδε το πέσιμο του και τον σκότωσε. Αυτό ήταν το άδοξο τέλος του σπουδαίου πολεμιστή Πάτροκλου.

Μιχάλης Μάνδρος

Εγώ ο Αχιλλέας

Να σας συστηθώ: *Είμαι ο Αχιλλέας, το πρωτοπαλίκαρο της Τροίας. Το όνομα μου δοξασμένο σε όλη την οικουμένη. Ο πόνος μου μεγάλος γιατί ο Έκτορας σκότωσε τον αδελφικό μου φίλο τον Πάτροκλο. Η μανία με κυριεύει. Δε θα ημερέψει η ψυχή μου αν ατιμώρητο αφήσω το θάνατο του αδελφικού μου φίλου.*

Από το πρωί γίνεται σκληρή μάχη. Όλοι οι Τρώες κρύφτηκαν στα τείχη της πόλης. Μόνο ο Έκτορας έμεινε να με αντιμετωπίσει. Βλέπω τον Πρίαμο και την Εκάβη να παρακινούν τον Έκτορα να μην παλέψει μαζί μου, γιατί γνωρίζουν πως αυτό θα είναι το τέλος του γιου τους. Τελικά ο Έκτορας στάθηκε απέναντι μου και μου μίλησε:

- «Αχιλλέα δε θα φύγω. Τρεις φορές με κυνήγησες, μα τώρα αποφάσισα να αναμετρηθώ μαζί σου. Δε με νοιάζει ποιος θα πέσει. Θέλω όμως να συμφωνήσουμε πως όποιος κερδίσει θα σεβαστεί τον ηττημένο".

Εγώ του αποκρίνομαι.

- «Έκτορα, λύκοι και αρνιά ποτέ δεν ήταν φίλοι. Έτσι και εμείς οι δυο ποτέ δε θα φιλιώσουμε. Δε θα ορκιστώ τίποτα. Απόψε ο Άδης θα γιορτάσει την πείνα του με έναν από τους δυο».

Ο Έκτορας παίρνει θάρρος και καυχιέται ότι θέλω να τον φοβίσω και ότι σε λίγο θα είμαι νεκρός. Εγώ ψάχνω να βρω πού θα τον σημαδέψω γιατί φορά την πανοπλία. Πρέπει να βρω ακάλυπτο σημείο για να τον σημαδέψω. Και το βρίσκω. Είναι ο λαιμός. Πέφτει ο αντίπαλος μου πληγωμένος και ετοιμοθάνατος. Με παρακαλά να δώσω το νεκρό του σώμα στους δικούς του. Εγώ όμως αρνούμαι.

Και αφού κατάλαβε ο Έκτορας ότι δεν πρόκειται να λυγίσει προφητεύει το τέλος μου:

-«Από τον Πάρη με τη βοήθεια του Φοίβου θα βρεις θάνατο Αχιλλέα».

- «Εγώ τη μοίρα μου πια δεν την ορίζω παρά μονάχα οι Αθάνατοι. Αυτοί κρατούν στα χέρια τους τη μοίρα μας».

Σπύρος Παγκράτης

Ο Πρίαμος ζητά το σώμα του γιου του

Ήμουν ο πιστός υπηρέτης του μεγάλου βασιλιά της Τροίας, του Πρίαμου. Τον ακολουθούσα παντού κι έχω ζήσει από κοντά αυτόν τον άνθρωπο. Κι έχω να πω κάτι. Τον τσάκισε ο θάνατος του γενναίου γιου του Έκτορα.

Είχαμε ανεβεί εκείνη τη μέρα στα τείχη. Ήμουν δίπλα στον Πρίαμο όταν το κοντάρι τον Αχιλλέα χτύπησε τον Έκτορα στο λαιμό. Δάκρυσε ο βασιλιάς, άπλωσε το χέρι του στον ώμο μου για να μη λιποθυμήσει. Οι γυναίκες κι όλοι οι Τρώες έκλαιγαν για το χαμό του πρωτοπαλίκαρου της Τροίας.

Ο πόνος του βασιλιά ήταν αβάσταχτος. Όμως ο Πρίαμος σε λίγο θα δεχόταν κι άλλο πόνο. Ο Αχιλλέας, ο φονιάς του παιδιού του, πήρε τα όπλα του Έκτορα, έδεσε τα πόδια του στο άρμα και μετά χτύπησε τα άλογα κι εκείνα έτρεξαν σέρνοντας το νεκρό Έκτορα.

Ο Πρίαμος δίπλα μου απλώνει τα χέρια με απελπισία. Μόνο εγώ που ήμουν τόσο κοντά του τον άκουσα : «Αχιλλέα, το παιδί μου, μην το σέρνεις, το νεκρό παιδί μου, μην το σέρνεις, σε παρακαλώ».

Έντεκα μέρες άταφος ο Έκτορας. Ο Πρίαμος δεν ήξερε τι να κάνει. Δεν μπορούσε να κοιμηθεί. Ό,τι και να του έφερνα, φαγητό ή νερό, τίποτα δεν άγγιζε. Αποφασίζει ότι είναι καιρός να πάει να πάρει το σώμα του παιδιού του.

Πηγαίνει στη σκηνή του Αχιλλέα με πλούσια δώρα. Δίπλα του εγώ τον βοηθώ. Ο Αχιλλέας κάθεται στο θρόνο του. Ο γέροντας Πρίαμος τσακισμένος και κουρασμένος, με δάκρυα στα μάτια πέφτει στα πόδια του και τον ικετεύει να του δώσει το παιδί του. Ο Αχιλλέας συγκινήθηκε μπροστά στον πόνο του πατέρα. Διέταξε να σταματήσει ο πόλεμος κι έδωσε στο γέρο βασιλιά το νεκρό αφού τον έπλυναν και τον στόλισαν. «Έκλαιγε ο Πρίαμος τον ανδρειωμένο Έκτορα, έκλαιγε ο Αχιλλέας τον Πάτροκλο, όλοι κλαίγαμε γιατί όλοι θυμηθήκαμε τον πόνο μας, νικητές και νικημένοι».

Εγώ, ένας ταπεινός υπηρέτης του βασιλιά της Τροίας, λέω ότι ο πόλεμος είναι κακό πράγμα.

Κυριάκος Γεωργακάκος

Δούρειος ίππος

«Μιλάει ένας Αχαιός στρατιώτης»

Μετά τον θάνατο του Αχιλλέα εμείς απελπιστήκαμε. Δεν νομίζαμε ότι θα κυριεύαμε την Τροία. Ο Οδυσσέας ο πολυμήχανος, σκέφτηκε ότι η Τροία δεν θα έπεφτε με όπλα αλλά με πονηριά. Γι' αυτό είπε να φτιάξουμε όλοι μας ένα μεγάλο ξύλινο άλογο το Δούρειο ίππο που μέσα στη κοιλιά του είχε μία μικρή κατάπακτή για να μπορούμε να μπαινοβγαίνουμε. Μέσα στο άλογο μπήκαμε ο Οδυσσέας, ο εξοργισμένος και άγριος Με-

Επίσκεψη των μαθητών του Σχολείου μας στο Άσυλο Ανιάτων

Το Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου παρουσίασε στους μαθητές της Γ΄ & Δ΄ τάξης προγράμματα Υγιεινής Διατροφής.

Μαθητές μας παρουσιάζουν στο "ΕΛΛΑΔΑ TV" τη ζωή του Άντερσεν στις 4 Απριλίου, παγκόσμια ημέρα του βιβλίου

*Συνέχεια στη σ

«Με τη φαντασία μας, ζούμε τον Τρωικό πόλεμο»

Συνέχεια από σελ. 5

νέλαος, ο Νεοπτόλεμος που ήτανε του αρχηγού μας του Αχιλλέα γιος, μαζί και εγώ και μερικοί άλλοι πολεμιστές. Ο Αγαμέμνονας και ο υπόλοιπος στρατός, αφού πρώτα έκαψαν το στρατόπεδό μας, έφυγαν με όλα τα πλοία για να πάνε σε ένα νησάκι δίπλα, στη Τένεδο.,
Το πρωί οι Τρώες έλεγαν στο βασιλιά Πρίαμο να ανεβάσουν το άλογο πάνω στην Ακρόπολη της Ιλίας. Το βράδυ οι Αχαιοί και εγώ μαζί, βγήκαμε από τη κοιλιά του αλόγου. Ανάψαμε φωτιά για να ειδοποιήσουμε τον υπόλοιπο στρατό που είχε πάει στην Τένεδο. Όταν έφτασε ο στρατός από την Τένεδο σκοτώσαμε πολλούς στρατιώτες της Τροίας, ανάψαμε φωτιές και κάψαμε όλη τη Τροία χωρίς να σεβαστούμε κάτι πολύ σημαντικό: τους ναούς των Θεών. Γι' αυτό το λόγο ο Οδυσσέας που είχε αυτή τη πονηρή ιδέα - τιμωρήθηκε πολύ ακριβά από τους Θεούς.
Ήμασταν όλοι οργισμένοι για το κακό που είχε συμβεί. Ο Πάρης τα προκάλεσε όλα. Κανείς δε μπορούσε να μας σταματήσει. Το μόνο που θέλουμε είναι να πληρώσουν οι Τρώες για το κακό που μας έκαναν.

Νικόλας Χαντζής

« Ο Δούρειος ίππος »

Μετά το θάνατο του Αχιλλέα εγώ ο γιος του Πηλέα και ο υπόλοιπος στρατός απελπιστήκαμε. Ο Οδυσσέας όμως μας καθησύχασε και μας συμβούλεψε να φτιάξουμε ένα γιγάντιο ξύλινο άλογο, κούφιο στο εσωτερικό του, με μια επιγραφή η οποία έγραφε «Δώρο των Αχαιών στη Αθηνά» θα το δίναμε για να ζητήσουμε συγνώμη για όλα όσα είχαν γίνει. Πίστευε ο Οδυσσέας ότι ήταν καλή ιδέα.
Το φτιάξαμε, λοιπόν, και μέσα μπήκε ο Νεοπτόλεμος, ο Οδυσσέας, ο Αίαντας, ο Διομήδης και ας μη ξεχνάμε τον εξοργισμένο Μενέλαο. Οι ανόητοι Τρώες έσυραν το άλογο νομίζοντας ότι είναι δώρο στην Θεά Αθηνά. Ο Πρίαμος διέταξε να γκρεμίσουν την κεντρική πύλη. Έτσι οι Τρώες έσυραν την καταστροφή προς τα τείχη της Τροίας. Τα' άλλα καράβια πλεύσανε προς την Τένεδο. Κάψαμε το στρατόπεδο. Οι αφελείς Τρώες πίστεψαν ότι το βάλαμε στα πόδια. Παραδόθηκαν έτσι απλά δίχως να σκεφτούν ότι ίσως κάτι «μαγείρευαν» οι Αχαιοί.
Το βράδυ η καταπακτή άνοιξε και σιγά σιγά βγήκαν οι Αχαιοί από την κοιλιά του αλόγου. Εγώ ειδοποίησα το στρατό μας στην Τένεδο να έρθουν. Μπήκαμε στην Τροία. Παρασυρθήκαμε και κάψαμε με ασέβεια τους ναούς των Θεών. Άραγε οι Θεοί θα μας αφήσουν να επιστρέψουμε στην πατρίδα μας; Νικήσαμε αλλά όχι με τίμια μέσα. Νικήσαμε με πονηριά.

Γιώργος Πλαγάκης

«Είμαι η Εκάβη»

Είμαι η πιο δυστυχισμένη βασίλισσα. Είμαι η Εκάβη. Γύρω μου όλα έχουν καταστραφεί. Οι πολεμιστές χάθηκαν. Ήταν καλά και γενναία παλικάρια. Οι γυναίκες κλαίνε πάνω από τα άψυχα σώματα των πολεμιστών. Εγώ έχασα τα πάντα, τον άντρα μου τον Πρίαμο, τα παιδιά μου, τον εγγονό μου. Παιδάκι μικρό, το γκρέμισαν από τα τείχη της Τροίας και το σκότωσαν. Εγώ από βασίλισσα έγινα σκλάβα. Ποιος το περίμενε;
Πριν τον πόλεμο ήμουν η σεβαστή βασίλισσα, η γυναίκα του Πριάμου. Τώρα είμαι σκλάβα. Με άρπαξαν οι Αχαιοί στρατιώτες με δέσανε με σχοινιά και με φόρτωσαν σ' ένα καράβι. Κάποιοι σιγοψιθύρισαν ότι είναι του Οδυσσέα. Αποχαιρέτησα την ερημωμένη και γκρεμισμένη Τροία.
Ακόμα στα μάτια μου βλέπω τον εγγονό μου να τον γκρεμίζουν από τα τείχη. Ήταν ο διάδοχος του θρόνου, γι' αυτό το σκότωσαν το παιδάκι.... Είμαι η πιο δυστυχισμένη βασίλισσα του κόσμου. Είδα κι έζησα την μεγαλύτερη καταστροφή. Μόνον η κόρη μου έζησε κι είχε την ίδια μοίρα με εμένα. Η Κασσάνδρα μου η μάντισσα έγινε σκλάβα του Αγαμέμνονα. Ζητάω από τους Θεούς να μας λυπηθούν .... Αυτά σκεπτόταν η Εκάβη και έκλαιγε απελπισμένη. Σύμφωνα με τη Μυθολογία οι Θεοί λυπήθηκαν την Κασσάνδρα και τη μεταμόρφωσαν σε σκυλί που παρέμεινε ιερό ζώο.

Αθηνά Μακελλαράκη

Αινείας

Μετά την καταστροφή της Τροίας οι Αχαιοί ειδοποίησαν τους τελευταίους Τρώες που πολεμούσαν να φύγουν. Τους επέτρεψαν να πάρουν μόνον ένα πράγμα. Εγώ πήρα στην πλάτη μου τον αγαπημένο γέρο πατέρα μου. Οι Αχαιοί μου φέρθηκαν καλά. Μου επέτρεψαν να πάρω τον πατέρα μου στις πλάτες μου και να γυρίσω να πάρω ότι άλλο επιθυμούσα.
Ο πατέρας μου, μου έδινε κουράγιο. Δε θα ξεχάσω ποτέ τα λόγια του. «παιδί μου μια μέρα θα ανταμειφθείς από τους θεούς. Δε λησμονούν. Την ευχή μου να έχεις».
Θα διηγούμαι στα παιδιά μου όλα όσα έζησα τις τελευταίες μέρες της Τροίας. Θα τους λέω ότι πολέμησα δίπλα σε ήρωες αλλά ποτέ δεν εγκατέλειψα την οικογένεια μου. θα τους λέω να κάνουν και τα παιδιά μου το ίδιο. Να αγαπάνε και να φροντίζουν τηνοικογένεια τους.

Γιώργος Παναγιωτάκης

Λαοκόοντας

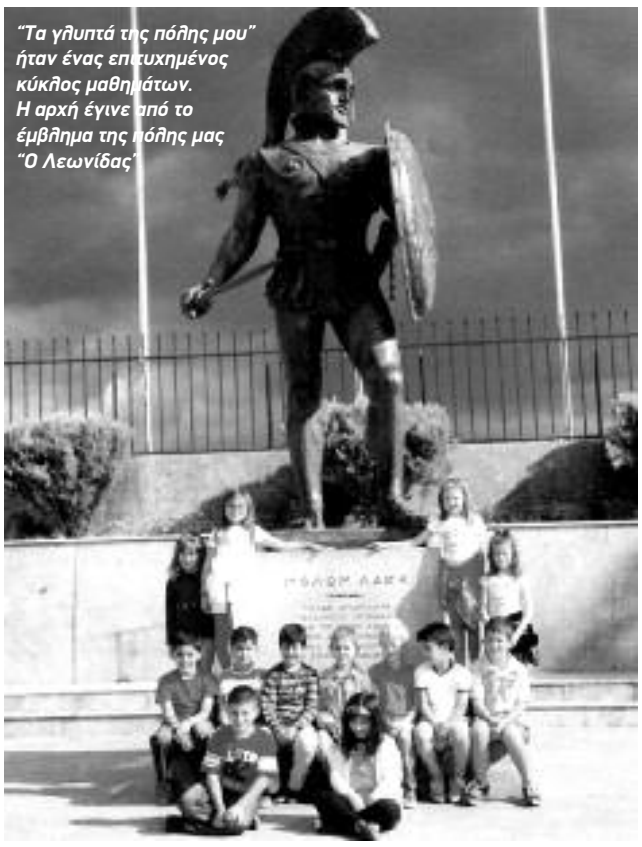
Ξημερώνει.... Περίεργη μέρα... η ανατολή του Ήλιου έκαιγε τα πρόσωπα μας. Παντού επικρατούσε ησυχία. Περίεργο. Η σάλπιγγα των Αχαιών δεν ακούστηκε. Κάτι μαγείρευαν εκείνοι... ξαφνικά ένα κοράκι πέρασε πάνω από το κεφάλι μου κράζοντας απαίσια. Κακός οιωνός! Έτρεξα να δω τι συμβαίνει...
Πολύς κόσμος είχε μαζευτεί έξω από τα τείχη. Καπνοί έβγαιναν από τις λίγες σκηνές των Αχαιών που είχαν μείνει. Οι Έλληνες είχαν φύγει. Κάτι όμως δε μου άρεσε ώσπου... οι φόβοι μου επιβεβαιώθηκαν. Ένα ξύλινο άλογο έστεκε με μία επιγραφή «Δώρο Αχαιών για τη θεά Αθηνά» Μέσα από το παλάτι του Πρίαμου ακούγονταν φωνές. Η Κασσάνδρα ούρλιαζε πως είναι όλα ένα τέχνασμα. Κι εγώ την άκουσα αλλά ήμουν ο μόνος που την πίστεψα.
Την είχαν τιμωρήσει οι θεοί κανείς να μην την πιστεύει και τώρα που φώναζε όλοι γελούσαν και την πείραζαν. Την πήρα μαζί μου, τρέξαμε προς τον Πρίαμο και αρχίσαμε να εξηγούμε τους οιωνούς
Άδικα προσπαθούσαμε, ούτε ο Πρίαμος άκουγε. Το μόνον που ακουγόταν ήταν ο θόρυβος από τα σφυριά και τις βαριές. Με μανία σφυροκοπούσαν οι Τρώες για να γκρεμίσουν τα τείχη. Έφεραν αρνιά και γουρούνια για να τα ψήσουν και να γλεντήσουν.
«Γρήγορα στη φωτιά. Μεγάλο γλέντι μας περιμένει. Φέρτε κρασί» διέταξε ο Πρίαμος. Εγώ (ο Λαοκόοντας) και η Κασσάνδρα φωνάζαμε πως είναι κάποια πονηριά. Κανείς δεν άκουγε.
Η Κασσάνδρα φώναζε «συμφορά -συμφορά». Λίγες ώρες μετά τη μέθη και το γλέντι όλοι έπεσαν για ύπνο. Εγώ έμεινα ξάγρυπνος. Μετά τα μεσάνυχτα είδα τις πρώτες φλόγες να ζώνουν το παλάτι. Δεν έδειξαν έλεος οι Αχαιοί σε κανέναν. Ανέβηκαν στον πιο ψηλό πύργο κι από εκεί γκρέμισαν τον Αστυάνακτα. Πάει κι ο τελευταίος διάδοχος του θρόνου. Τραγικές φιγούρες η Εκάβη και η Κασσάνδρα. Οι Αχαιοί τις τραβούν από τα μαλλιά.... Παντού πόνος, θλίψη, αίμα. Εμένα κανένας δε με πίστεψε που φώναζα «Φοβού τους Αχαιούς και δώρα φέροντες»

Μπελίτσος Νικόλας

«Είμαι η Κασσάνδρα»

Είμαι η Κασσάνδρα η κόρη του Πρίαμου. Οι θεοί μου έδωσαν το χάρισμα να μαντεύω.
Μάντεψα τη συμφορά που μας έφεραν οι Αχαιοί με το δώρο τους το Δούριο ίππο. Όμως κανένας δεν με πίστεψε. Οι Έλληνες έκαψαν τη Τροία. Από την πλούσια πόλη έμειναν μόνο στάχτη και καπνοί. Εγώ είχα μαντέψει το τραγικό τέλος της πόλης.
Φώναζα να μη βάλουν μέσα στην πόλη το ξύλινο άλογο που μας το άφησαν για δώρο οι Αχαιοί. Όμως κανένας δε με πίστεψε.
Τώρα συλλογίζομαι τα κακά που έφερε ο πόλεμος. Ονομαστά και άξια παλληκάρια χάθηκαν. Σκοτώθηκαν Έλληνες πολλοί και Τρώες πολλοί. Οι συμφορές που βρήκαν την οικογένεια μου δε μετριώνται.
Ο αγαπημένος αδερφός μου Έκτορας είναι νεκρός. Ο Πάρης που ήταν η αφορμή του πολέμου είναι και αυτός νεκρός.
Τη μητέρα μου Εκάβη τη βασίλισσα τη σέρνουν δεμένη με σχοινιά για σκλάβα.
Το ίδιο και την Ανδρομάχη τη γυναίκα του Έκτορα, κι εμένα τη δύστυχη βασιλοπούλα. Οι γιοι μου δεν ξέρω τι έχουν απογίνει.... Ο δίδυμος αδελφός μου ο Έλενος δεν ξέρω αν είναι ζωντανός ή πεθαμένος.
Ο βασιλιάς και πατέρας μου Πρίαμος είναι ο πιο δυστυχισμένος άνθρωπος του κόσμου Δεν ξέρω ποιον να πρωτοκλάψω. Την όμορφη Τροία και τους ηρωικούς κατοίκους της. την οικογένεια μου, που σέρνεται στη σκλαβιά και τη ντροπή Πόσο σκληρά μας τιμώρησαν οι Θεοί. Αν είναι δίκαιοι οι Θεοί πρέπει να τιμωρήσουν και τους Αχαιούς. Αυτοί δε σεβάστηκαν ούτε τους ναούς μας..
Άραγε θα σταματήσουν οι τιμωρίες μας ως εδώ; Μήπως μας έχουν κι άλλες τιμωρίες; Άλλη συμφορά δε θα την αντέξω.

Άννα Γλεντζέ

"Τα γλυπτά της πόλης μου" ήταν ένας επιτυχημένος κύκλος μαθημάτων. Η αρχή έγινε από το έμβλημα της πόλης μας "Ο Λεωνίδας"

Στο Αττικό Πάρκο οι εμπειρίες και γνώσεις θα μείνουν ανεξίτηλες στη μνήμη των μαθητών.

ΤΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΑΤΑΞΙΕΣ

1. Τα μικρά «Ελαφάκια» έχουν ξεκινήσει να βγάζουν τα νεογιλά τους δοντάκια και την θέση τους να παίρνουν τα καινούργια δοντάκια.
Μια «ελαφίνα» που έχει βγάλει ήδη τα δυο μπροστινά δοντάκια, στην ώρα του μαθήματος κουνάει τα δυο κάτω μπροστινά και ξαφνικά της μένουν στο χέρι.... Η δασκάλα για να μην τρομάξει το κοριτσάκι αρχίζει να λέει: «Μπράβο, τώρα πια είσαι μεγάλη!!».
Με το που τη λέει μεγάλη τα μικρότερα αγοράκια, άρχισαν να κουνάνε όλα τα δοντάκια τους, θέλοντας να μεγαλώσουν πρώρα. Η εικόνα ήταν ...τραγελαφική. Είδαμε και πάθαμε να σταματήσουμε το ...πρώρο ηθελημένο ξεδόντιασμα των «Ελαφιών»

2. «Ελαφάκι» κάνει τεστ γνώσεων στη γιαγιά του.
- Γιαγιά, ποιος πέταξε το πρώτο αεροπλάνο;
Η γιαγιά δηλώνει άγνοια. Το Ελαφάκι μας συνεχίζει βροχή τις ερωτήσεις.
- Ποιος είναι ο πατέρας του πύραυλου; Τι είναι το Ζέπελιν; Ποιος άναψε πρώτος ηλεκτρική λάμπα; κ.λ.π.
Η γιαγιά πιάστηκε απροετοίμαστη... Οπότε ο εγγονός τη συμβουλεύει.
- Άντε γιαγιά να γραφτείς στα ...»Ελαφάκι» μήπως και μάθεις τίποτα;

3. Μαθητής της Ε' τάξης προετοιμάζει το ρόλο του για την τελική γιορτή. Γεμάτος αγανάκτηση πρέπει να πει : «Ως πότε θάμαστε άπραγοι;». Τη λέξη άπραγοι τη διαβάζει
βιαστικά και με στόμφο κραυγάζει «Ως πότε θάμαστε ...άφραγκοι;»
Σκάνε όλοι στα γέλια και ο μαθητής με ευστροφία:
- Κυρία είμαι μέσα στο πνεύμα των ημερών.

4. Μαθητής της Δ' τάξης για να αποφύγει τη γυμναστική κοντσαίνει από το πρωί. Η δασκάλα έκπληκτη ανακαλύπτει ότι πότε κοντσαίνει από το ένα πόδι και πότε από το άλλο. Φωνάζει λοιπόν το μαθητή και λίγο άγρια ρωτάει ποιο πόδι είναι το πονεμένο; Ο μαθητής τα χάνει λίγο και προσπαθεί να τα μπαλώσει. Ξέρετε ...ο πόνος στο πόδι προχωράει όπως τα πόδια. Ανεβαίνει - κατεβαίνει - πάει μπροστά - πάει πίσω ... Το αποτέλεσμα είναι ότι ο μαθητής πήγε ...τρέχοντας στο μάθημα γυμναστικής.

5 .«Σπουργιτάκι στην ερώτηση της Νηπιαγωγού πώς πέρασε την Κυριακή απαντάει : «Εγώ πήγα με το μπαμπά μου και είδα κουμπαράδες πολλούς που περπατούσαν...» . Είχε πάει σε χοιροτροφική μονάδα και είδε γουρουνάκια.

Στα «Ελαφάκια» μας το μάθημα είναι για την κότα. Η δασκάλα λέει ότι η κότα ένα πτηνό χωρίς ιδιαίτερη εξυπνάδα. Και ένα «Ελαφάκι» διαμαρτύρεται.
- Κυρία εγώ νομίζω ότι είναι πολύ έξυπνες οι κότες. Κάνουν τα αυγά τους ακριβώς τόσο μεγάλα όσο και οι αυγοθήκες μας!!!!

Η Δ/ντρια εξηγεί «το πάτερ ημών» στην Α' τάξη. ζητάμε κάθε μέρα από το Θεό να δίνει το ψωμί σε κάθε οικογένεια. Ένα πρωτάκι ρωτάει όλο απορία:
- Γιατί το ζητάμε κάθε μέρα κυρία ;
και παίρνουμε όλοι την αποστομωτική απάντηση από άλλο πρωτάκι
Για να είναι φρέσκο.....

Μάθημα Αριθμητικής στη Β' τάξη. Η δασκάλα τονίζει: Στην αφαίρεση τα πράγματα πρέπει να είναι ομοειδή. Ένας μαθητής απορεί.
- Κυρία όμως ο παπούς μου μπορεί να κάνει αφαίρεση από ανόμοια πράγματα. Βγάζει γάλα από την .... αγελάδα

Στην Γ' τάξη συναντάμε τη λέξη «διαφανής» . Για να δει η δασκάλα αν κατάλαβαν την εξήγηση ρωτάει παραδείγματα διαφανών αντικειμένων. Και έρχεται το απροσδόκητο. Η .... κλειδαρότρυπα κυρία Στα «Ελαφάκια» το μάθημα είναι για την Αμερική. Η Κυρία φέρνει τη υδρόγειο και λέει στον Κωστάκη να δείξει τη Αμερική. Με τη βοήθειά της ο Κωστάκης δείχνει την Αμερική με το χεράκι του. Η Δασκάλα ρωτάει: - Για, πέστε μου τώρα ποιος ανακάλυψε την Αμερική; Και όλη η τάξη απαντάει τραγουδιστά
- Ο ...Κωστάκης.

Ανακαλύπτοντας «χαμένες» πόλεις

Γοητευμένη από την αίγλη και άλλες φορές από το μυστήριο που περιβάλλει πόλεις του παρελθόντος, η ΣΤ' τάξη επιχειρεί ένα ταξίδι στο χρόνο για να αγναντέψει κάποιους τόπους που σημάδεψαν την παγκόσμια πολιτιστική κληρονομιά.
«Χαμένες πόλεις» το αντικείμενο της έρευνας μας. Πώς όμως χάνεται μια πόλη; Είτε χτυπήθηκε από κλιματολογικές συνθήκες, εμπορική παρακμή, μεταδοτική ασθένεια, εχθρική επιδρομή, φυσικές καταστροφές είτε οτιδήποτε άλλο, μια πόλη που έζησε και άκμασε, στην ουσία, δεν ξεχνιέται ποτέ. Συχνά υπενθυμίζει την παρουσία της στην ιστορία μέσα από μισοκρυμμενα ερείπια ή γκρεμισμένα τείχη. Ας δούμε ορισμένα χαρακτηριστικά παραδείγματα.

Πομπηία

Μια από τις πιο γνωστές πόλεις που αφανίστηκαν ξαφνικά και θάφτηκαν κάτω από τόνους στάχτης του ηφαιστείου Βεζούβιος είναι η Πομπηία. Βρίσκεται στη Νότια Ιταλία κοντά στη γνωστή πόλη Νάπολη.
Χτίστηκε τον 6° αιώνα από Έλληνες. Γρήγορα αναπτύχθηκε σε ξακουστό εμπορικό κέντρο. Στο λιμάνι της έφθαναν καράβια από όλα τα μέρη του τότε γνωστού κόσμου. Η Πομπηία ήταν ανθηρή πόλη με πληθυσμό 20.000 - 30.000 κατοίκους. Πολλοί πλούσιοι Ρωμαίοι είχαν χτίσει τις πολυτελείς επαύλεις τους εκεί και τις στόλισαν με έργα τέχνης.
Το 62 μ. Χ. έγινε σφοδρός σεισμός που συντάραξε την πλούσια αυτή πόλη. Αυτό ήταν προμήνυμα της καταστροφής της. Λίγα χρόνια αργότερα το 79 μ.Χ. έγινε φοβερή έκρηξη του Βεζούβιου. Τόνοι από καυτή λάβα έπεσαν πάνω στην πόλη και τη σκέπασαν κυριολεκτικά. Η πόλη θάφτηκε και χάθηκε για πάντα μέσα σε λίγες ώρες ... 2000 άνθρωποι θάφτηκαν ζωντανοί και άλλοι τόσοι πέθαναν από ασφυξία...
Πολλά χρόνια αργότερα γεωργοί έβρισκαν διάφορα πολύτιμα αντικείμενα όπως κηροπήγια - ασημένια αγγεία κ.λ.π. καθώς όργωναν. Έγιναν ανασκαφές και αποκαλύφθηκε η αρχαία πόλη, όπως ακριβώς ήταν τη στιγμή της καταστροφής.
Βρέθηκαν απολιθωμένοι άνθρωποι στους δρόμους της πόλης - ένας φούρνος γεμάτος με ψωμιά, οι επαύλεις με τα θαυμάσια ψηφιδωτά ... όλα έδειχναν μια εύθυμη, πλούσια και σπάταλη Ρωμαϊκή πόλη
Σήμερα είναι επισκέψιμος αρχαιολογικός χώρος. Όλα σ' αυτή την πόλη μαρτυρούν το ξαφνικό και τραγικό τέλος της.

Γεώργιος Βαρβιτσιώτης Στ΄ τάξη

Ατλαντίδα

Η πιο γνωστή αναφορά για την Ατλαντίδα είναι εκείνη του Πλάτωνα, που ήταν Αθηναίος φιλόσοφος. Στους διάλογους «Τιμαίου και Κριτία» κάνει αναφορά για το μύθο της. Σύμφωνα με αυτές τις αναφορές, πριν 8.500 έτη, δυτικά των Ηράκλειων Στηλών (σημερινό Γιβραλτάρ), μέσα στον Ατλαντικό Ωκεανό, υπήρχε ένα μεγάλο και πλούσιο νησί, η Ατλαντίδα. Ο μύθος λέει ότι την εποχή που γνώριζε μεγάλη ακμή έγινε ένας μεγάλος κατακλυσμός, ενώ παράλληλα ένας φοβερός σεισμός την καταπόντισε. Η χώρα ήταν πολύ πλούσια και παραγωγική. Υπήρχαν άφθονα όλα όσα χρειάζονταν οι κάτοικοι της. Ήταν γεμάτη από επιβλητικά κτίσματα, μεγαλειώδη ανάκτορα, βωμούς, μεγάλες γέφυρες, αψίδες, λιμάνια, διώρυγες, τεχνητές λίμνες. Ήταν στολισμένη με αγάλματα. Οι ναοί ήταν χτισμένοι με χρωματιστούς ογκόλιθους και οι πιο επίσημοι ήταν σκεπασμένοι με χρυσές ασημένιες και ορειχάλκινες πλάκες.

Πολλά έργα κινηματογραφικά έχουν γυριστεί και πολλά μυθιστορήματα έχουν γραφεί και κάνουν εμάς τα παιδιά να ονειροπολούμε. Όμως δεν βρέθηκε ποτέ κανένας ίχνος ύπαρξης της γιατί καταποντίστηκε και θάφτηκε στα βάθη της θάλασσας.

Παναγιώτης Λιναρδάκης Στ΄ τάξη

Βαβυλώνα

Η Βαβυλώνα, η περίφημη πόλη που ολόκληρους αιώνες ήταν η πρωτεύουσα του βαβυλωνιακού κράτους, ήταν κτισμένη πάνω στις δύο όχθες του ποταμού Ευφράτη, προς τα νότια της σημερινής Βαγδάτης.
Περιτριγυρισμένη από ένα τεράστιο τείχος, που είχε συνολικό μήκος 90 χλμ., ύψος που έφθανε τα 50μ., και κάπου τριακόσιους εξήντα πύργους σε απόσταση πενήντα μέτρων ο ένας από τον άλλον, υπήρξε η μεγαλύτερη οχυρωμένη πόλη ολόκληρης της Ανατολής και παραμένει μέχρι και σήμερα η μεγαλύτερη από όλες τις πόλεις που χτίστηκαν ποτέ από ανθρώπινο χέρι. Στο δυτικό μέρος της πόλης υψωνόταν ο μεγάλος ναός της Βαβέλ πάνω σε επτά τεράστιες ταράτσες.
Μπορούμε με τη φαντασία μας να δούμε το ασύγκριτο αυτό κατασκεύασμα, που για να χτιστεί χρειάστηκαν ογδόντα πέντε εκατομμύρια τούβλα, που είχε ύψος ενενήντα μέτρων και τα θεμέλια του είχαν πλάτος πενήντα μέτρα.
36 μέτρα ήταν το ύψος του πρώτου πατώματος, 18 μέτρα του δεύτερου, 6 μέτρα του τρίτου, του τέταρτου, του πέμπτου και του έκτου, και 15 μέτρα ο ναός του Μαντρούκ, του θεού της Βαβυλώνας στην κορυφή σκεπασμένος με χρυσάφι και στολισμένος από γαλανά τούβλα, που έλαμπαν πέρα, μακριά και χαιρετούσαν τους ταξιδιώτες.
Τα βασιλικά ανάκτορα ήταν χτισμένα στο ανατολικό τμήμα της πόλης, όπου βρίσκονταν και οι περίφημοι κρεμαστοί κήποι, ένα από τα επτά θαύματα του κόσμου. Αυτοί ποτίζονταν με ένα ειδικό τρόπο και ήταν πάντα ανθισμένοι.
Το όνομα Βαβυλώνα προέρχεται από το Μπαμπ-Ιλάνι, που σημαίνει «πόρτα των θεών».
Το όνομα Βαβυλώνα σήμερα παραπέμπει σε μία πόλη υπέρλαμπρη, πλούσια, επιβλητική κάποτε.... Μια φορά κι έναν καιρό...

Μαριάννα Φουντά Στ΄ τάξη

Κνωσός

Η Κνωσός, που είναι ο πιο σημαντικός αρχαιολογικός χώρος της Κρήτης, βρίσκεται 5 χιλιόμετρα νοτιοανατολικά της πόλης του Ηρακλείου. Είναι η τρανή απόδειξη του μινωικού πολιτισμού που αναπτύχθηκε στην Κρήτη.
Στο μεγαλοπρεπές αυτό ανάκτορο της Κνωσού κατοικούσε ο Μίνωας, γιος της Ευρώπης και του Δία, καθώς επίσης και ο μυθολογικός Μινώταυρος.
Το 1900 ο Άγγλος αρχαιολόγος Άρθρου Έβανς άρχισε συστηματικές ανασκαφές στο χώρο αυτό, οι οποίες διήρκεσαν 35 ολόκληρα χρόνια. Σύμφωνα με τα ιστορικά στοιχεία, το ανάκτορο της Κνωσού χτίστηκε γύρω στα 1900 π.Χ. καταλάμβανε έκταση 22.000 τ.μ. και γύρω από αυτό αναπτύχθηκε η αρχαιότερη και μεγαλύτερη πόλη της Κρήτης. Ο πληθυσμός της έφτανε τους 10.000 κατοίκους. Αυτό αποδεικνύεται και από τα νεκροταφεία που βρέθηκαν στη γύρω περιοχή.
Η περίοδος 1700-1450 π.Χ. ήταν η λαμπρότερη για το μινωικό πολιτισμό και ιδιαίτερα για την Κνωσό.
Το ανάκτορο ήταν πενταόροφο και διέθετε πάνω από 1.000 δωμάτια. Γύρω από τη κεντρική αυλή αναπτύσσονταν τέσσερις πτέρυγες με τα κυριότερα κτίρια. Οι τοίχοι ήταν διακοσμημένοι με υπέροχες τοιχογραφίες που απεικόνιζαν κυρίως θρησκευτικές τελετές.
Το ανάκτορο ήταν ολόκληρη πόλη. Είχε τα διαμερίσματα του βασιλιά, της βασίλισσας και την αίθουσα του θρόνου. Είχε αποθήκες για λάδι, κρασί και για σιτηρά. Στην κεντρική αυλή γίνονταν θυσίες - αγώνες - γιορτές. Γύρω από τη μεγάλη αυλή υπάρχουν εργαστήρια και κατοικίες για τους τεχνίτες και τους φύλακες του βασιλιά.
Στον τρίτο όροφο οι αρχαιολόγοι πιστεύουν ότι υπήρχε το θησαυροφυλάκιο, το λογιστήριο και επίσημα κρατικά διαμερίσματα. Εκεί βρέθηκαν πήλινες πινακίδες με λογαριασμούς.
Βλέπουμε ότι τα ανάκτορα της Κνωσού είναι ένα διαδαλώδες συγκρότημα πολύ καλά οργανωμένο.
Εντύπωση κάνει το αποχετευτικό σύστημα. Υπάρχουν λουτρά με πήλινα κιούγκια που μετέφεραν το νερό.
Το 1450 π.Χ. έγινε η μεγάλη έκρηξη του ηφαιστείου της Σαντορίνης. Το ωστικό κύμα έκανε μεγάλες καταστροφές στην πόλη. Η μεγάλη όμως καταστροφή έγινε από την εισβολή των Αχαιών. Το Ανάκτορο - πόλη καταστράφηκε τελείως ... έμεινε μισοθαμένο μέχρι που ανακάλυψε τη Μυθική πόλη ο αρχαιολόγος Έβανς.

Μάριος Νικολακόπουλος Στ΄ τάξη

Μάτσου Πίτσου

Η αρχαία πόλη Μάτσου Πίτσου, που βρίσκεται στο Περού, είναι. το αντιπροσωπευτικότερο δείγμα του πολιτισμού των Ίνκα, που χάθηκε με απότομο τρόπο και που η εξέλιξη του ήταν και θα είναι θέμα συζήτησης.
Χαρακτηριστικά της Περιοχής :
Το Μάτσου Πίτσου στη γλώσσα Κέτσουα σημαίνει «Αρχαίο Βουνό». Βρίσκεται σε υψόμετρο 2.700 μέτρων στη Σιέρα Βιλκαμπάμπα. Απέχει 80 χλμ. από την πόλη Κούσκο. Η περιοχή έχει πυκνή βλάστηση, με τοπική χλωρίδα. Όλη η περιοχή ονομάζεται «το φίδι του δάσους». Η πόλη είναι χτισμένη πάνω σε μια πολύ στενή λουρίδα του βουνού και κοντά στην κορυφή. Είναι στην κυριολεξία μια άφαντη πόλη. Επειδή είναι στην πλαγιά. Έχει στενά πλακόστρωτα δρομάκια και τα σπίτια είναι χτισμένα με γιγάντιες πέτρες κομμένες σε σχήμα ορθογώνιο. Είναι τοποθετημένες η μία πάνω στην άλλη. Εφαρμόζουν τέλεια, τόσο πολύ ώστε ανάμεσα σε δύο πέτρες δε χωράει να περάσει ούτε ένα φύλλο λεπτό χαρτί.
Στο κέντρο της πόλης υπάρχει ο ναός του ήλιου.
Όταν ανατέλλει ο ήλιος οι ακτίνες του χτυπούν στην κεντρική πόρτα του ναού. Οι Ίνκα λάτρευαν τον ήλιο γι' αυτό και όλα στο Μάτσου Πίτσου·ήταν από χρυσάφι.
Γύρω από το ναό υπάρχει πλατεία. Σε μία άκρη της πόλης υπάρχει αστρονομικό παρατηρητήριο. Νερό υπάρχει άφθονο και ρέει μέσα σε πέτρινα ρυάκια. Οι Ίνκα είχαν βρει ένα θαυμαστό τρόπο να μη χάνεται ούτε σταγόνα από το νερό.
Η πόλη Μάτσου Πίτσου ήταν ιερή πόλη. Λειτουργούσε σα λατρευτικό κέντρο. Εδώ ήταν και τα θερινά ανάκτορα του βασιλιά. Η πόλη εγκαταλείφθηκε και ερημώθηκε από άγνωστη αιτία. Το πιθανότερο είναι ότι οι Ίνκα έκρυψαν το χρυσάφι και οι ίδιοι κρύφτηκαν στη ζούγκλα για να γλιτώσουν τη σφαγή από τους Ισπανούς... Η πόλη ερήμωσε και κρυμμένη όπως ήταν δε δέχθηκε επίθεση Ισπανική.
Έμεινε έρημη ως το 1911 που την ανακάλυψε ο Αμερικανός ιστορικός και Αρχαιολόγος Μπίνγκαμ. Το μυστήριο που καλύπτει την ιερή πόλη Μάτσου Πίτσου δεν έχει λυθεί.

Πέτρος Ολένικ Στ΄ τάξη

Στην πλατεία της Σπάρτης οι μαθητές του Δημοτικού μας δίνουν δυναμικό παρόν με τους Latin χορούς τους ανταποκρινόμενοι στο Αποκριάτικο κάλεσμα του Δημάρχου μας

"Φρούτα εναντίον λαχανικών". Το θεατρικό έργο που έγραψαν οι μαθητές της Γ΄ τάξης, σημείωσε μεγάλη επιτυχία στο "διαγωνισμό θεάτρου" που γίνεται κάθε χρόνο στο Σχολείο μας.

Στη βιβλιοθήκη οι τάξεις Α΄ & Β΄ παρίνουν μέρος στα δρώμενα με θέμα "Σπάρταθλον"

Μορφωτικός περίπατος στο Λαογραφικό Μουσείο Μαγούλας

Πρωτομαγιά αξέχαστη στο πάρκο του Σχολείου μας. Τα "χελιδονάκια" καλωσορίζουν το Μάη.

Στο Ταχυδρομείο τα "Ελαφάκια" μας στέλνουν το πρώτο τους γραμματάκι στη μανούλα με ευχές για τη γιορτή της.

Εργασία της Ε' τάξης

«Ο υδάτινος κόσμος του Βυζαντίου»

Τι σημασία είχαν το Λουτρά στο Βυζάντιο;

Σ' όλες τις πόλεις του Βυζαντινού κράτους υπήρχαν αρκετά δημόσια λουτρά για την εξυπηρέτηση όλων των κατοίκων, ανεξάρτητα από την κοινωνική τάξη, επάγγελμα ή φύλλο. Αναμφίβολα λοιπόν τα δημόσια λουτρά ήταν βασικό στοιχείο της καθημερινής ζωής στο Βυζάντιο και μια από τις πιο σημαντικές εξυπηρετήσεις των πόλεων που εξασφάλιζαν την καθαριότητα, τις κοινωνικές επαφές και την ευχαρίστηση των πολιτών. Οι Βυζαντινοί αυτοκράτορες φρόντιζαν για την ανέγερση των δημοσίων λουτρών και στη συνέχεια η Πολιτεία κάλυπτε τη δαπάνη συντήρησης και γυναίκες μπορούσαν να λουσθούν δωρεάν. Όπως στη Ρώμη, έτσι και στο Βυζάντιο, τα δημόσια λουτρά ήταν - συνήθως - κτίσματα καλοφτιαγμένα και επιβλητικά. Στα Βυζαντινά χρόνια υπήρχαν εκτός από τα δημόσια λουτρά και ιδιωτικά, καθώς και μοναστηριακά, κτισμένα μέσα στον περίβολο των μοναστηριών ή κοντά σ' αυτά. Πλούσιοι πολίτες με μεγάλη επιρροή, όπως ο Θ. Μετοχίτης ή ο Χούμνος ήταν συνήθως ιδιοκτήτες πολυτελών λουτρών. Τα δημόσια λουτρά ήταν κτίρια συνήθως ωφελιματικού χαρακτήρα και βρίσκονταν κατά κανόνα σε κεντρικά σημεία των πόλεων ενώ τα ιδιωτικά κτίζονταν στις αστικές κατοικίες ή στις επαύλεις των ιδιοκτητών τους.

Αγιάσματα: Υπήρχαν πηγές με θεραπευτικές ιδιότητες ονομάζονταν αγιάσματα και θεωρούνταν ιερές. Τα αγιάσματα με τη θαυματουργή δύναμη που ανάβλυζε έξω από τα θεοδοσιανά τείχη στην Κων/πολη στάθηκε η αφορμή για να συνδεθεί η πηγή με τη Θεοτόκο στην οποία αφιερώθηκε η εκκλησία και το μοναστήρι που έχτισε εκεί ο αυτοκράτορας Ιουστινιανός. Η Ζωοδόχος Πηγή, ένα ισχυρό σύμβολο της χριστιανικής θρησκείας μας, δείχνει τη δυνατή σχέση του νερού και της πηγής με τη ζωή.

Το Άγιασμα του σπιτιού την πρωτομηνιά και την πρωτοχρονιά το κρατάμε ευλαβικά έως σήμερα.

Ισμήνη Τσιγγανέ Ε΄ τάξη

Κινστέρνες, στέρνες, πηγές

Το νερό σύμβολο ζωής, υγείας και πολιτισμού έπαιζε πρωταγωνιστικό ρόλο στην καθημερινότητα της Βυζαντινής περιόδου, όπως ακριβώς και σε όλες τις επόμενες και προηγούμενες εποχές. Οι Βυζαντινοί θεωρούσαν το νερό πολύτιμο στοιχείο στη ζωή τους. Ωστόσο φαίνεται ότι το πρόβλημα προμήθειας νερού στο Βυζάντιο ήταν έντονο.

Μία από τις κυριότερες φροντίδες των Βυζαντινών ήταν η εξασφάλιση καθαρού νερού. Το ενδιαφέρον τους αυτό συνδέεται όχι μόνο με το θέμα της καθαριότητας και της υγιεινής αλλά και με στρατηγικούς λόγους για τις βυζαντινές πόλεις που αντιμετώπιζαν συχνά επιδρομές και μακροχρόνιες πολιορκίες. Ήταν ζωτικά για την αντίσταση τους τα επαρκή αποθέματα νερού. Συνήθως, το νερό έφτανε στις βυζαντινές πόλεις από τις πηγές του με μεγάλες τοξωτές κατασκευές, τα υδραγωγεία, τμήματα των οποίων σώζονται έως σήμερα σε διάφορες περιοχές.

Αφού έφτανε στην πόλη, το νερό συγκεντρωνόταν σε μεγάλες δεξαμενές, τις κινστέρνες και διοχετευόταν με πήλινους αγωγούς σε δημόσιες κρήνες ή στα σπίτια. Εκτός από τα νερά που προέρχονταν από πηγές, οι Βυζαντινοί αξιοποιούσαν και το νερό της βροχής. Γι' αυτό το λόγο, πολλά σπίτια διέθεταν στέρνες, δηλαδή δεξαμενές για τη συλλογή βρόχινου νερού.

Για να είναι καθαρό μέσα στις στέρνες το νερό, έριχναν μέσα ένα χέλι. Το χέλι ζει έως και 100 χρόνια. Οι Βυζαντινές πόλεις στολίζονταν με ωραίες μαρμάρινες κρίνες. Εκεί πήγαιναν γυναίκες έπλεναν ρούχα, έπαιρναν νερό αλλά και κάθονταν με τις ώρες και συζητούσαν. Η βρύση ήταν ο τόπος συγκέντρωσης και μετάδοσης των απλών καθημερνών νέων...

Σωτηρία Θεοδωρακάκου Ε΄ τάξη

Η τεχνολογία των λουτρών

Ο πιο ιδιωτικός χώρος του σπιτικού σήμερα είναι το λουτρό. Είναι ο χώρος που βρίσκεται κανείς πάντα μόνος του και κανένας από τους ενοίκους του σπιτιού δεν μπορεί να προσβάλλει τον άλλο. Δεν ήταν όμως πάντα έτσι τα πράγματα. Στις παλαιότερες κοινωνίες το λουτρό ήταν μια ομαδική δραστηριότητα, σημείο επαφής και ενημέρωσης.

Οι Βυζαντινοί συνέχισαν αυτήν την παράδοση των λουτρών. Βέβαια η αυστηρότητα του χριστιανισμού περιόρισε τη χρήση του λουτρού. Παρά τις αντιρρήσεις των πατέρων της εκκλησίας, το λούσιμο υπήρξε ένα σημαντικό γεγονός της καθημερινής ζωής των Βυζαντινών.

Περνούσαν πολλές ώρες μέσα στο λουτρό ακολουθώντας όλες τις διαδικασίες αλοιφής, εφίδρωσης, κολύμβησης, επάλειψης με αρώματα ξεκούρασης, ελαφρού γεύματος.

Ιδιαίτερες λειτουργίες υπήρχαν για το Βυζαντινό αυτοκράτορα και την αυτοκράτειρα. Λουτρά υπήρχαν στις πόλεις και ο μεγάλος αριθμός τους αποτελούσε συχνά ένδειξη για την οικονομική άνεση της πόλης. Λουτρά υπήρχαν και στα μοναστήρια για την εξυπηρέτηση των μοναχών. Τα λουτρά των μοναστηριών εξυπηρετούσαν συχνά και τους λαϊκούς. Η τεχνολογία που αναπτύχθηκε ήταν εντυπωσιακή. Η φωτιά ζέσταινε το νερό και με ένα σύστημα υπόγειας θέρμανσης (τα υποκούσια) θέρμαιναν τα δάπεδα, ενώ ο ίδιος ζεστός αέρας διοχετευόταν με αγωγούς στο πάχος των τοίχων.

Ηλίας Θεόπουλος Ε΄ τάξη

Οι μικροί μας μάγειροι του Παιδικού Σταθμού με τις... Πασχαλινές δημιουργίες τους

Με υπερηφάνεια τα "Σπουργιτάκια μας" δείχνουν τις δημιουργίες τους

Γέφυρες

Έμποροι προσκυνητές, πολυάριθμες ομάδες ανθρώπων που σχημάτιζαν καραβάνια, ταξιδεύοντας κατά τους βυζαντινούς χρόνους πάνω στους βασικούς οδικούς άξονες, οι οποίοι δεν είχαν αλλάξει από την αρχαιότητα συναντούσαν συχνά μεγάλα ποτάμια, ορμητικούς χείμαρρους και ρέματα. Για να τα διαβούν περνούσαν πάνω από μικρές ή μεγάλες γέφυρες, που είχαν κατασκευαστεί από τους βυζαντινούς ή υπήρχαν ήδη από παλαιότερες εποχές.

Οι Βυζαντινοί κληρονόμησαν την τεχνική της κατασκευής γεφυριών από τους Ρωμαίους. Τα υλικά που χρησιμοποίησαν ήταν κυρίως πέτρα και ξύλο. Τα πέτρινα γεφύρια ήταν πιο στέρεα και ανθεκτικά, αντίθετα από τα ξύλινα, που ήταν λιγότερο ασφαλή και σπάνια άντεχαν ένα απρόσμενο ξεχείλισμα του ποταμού. Βασικό στοιχείο της μορφής της γέφυρας ήταν το τόξο. Οι Βυζαντινές γέφυρες διέθεταν συνήθως πολλά τόξα για να αποφεύγονται τα μεγάλα ύψη και τα μεγάλα ανοίγματα. Γέφυρα στη Λυκία έχει μήκος 360 μέτρα και διέθετε είκοσι οχτώ τόξα. Στην Καρύταινα σώζεται βυζαντινή γέφυρα, που η δομή της και η επιγραφή που υπάρχει εντοιχισμένη σ' αυτή μαρτυρούν ότι ξαναχτίστηκε ή επισκευάσθηκε στα μέσα του 15ου αιώνα από τον τοπικό βυζαντινό άρχοντα.

Μύθοι, θρύλοι, παραδόσεις υπάρχουν για κάθε Βυζαντινό γεφύρι... Το κάθε ένα έχει τη δική του ενδιαφέρουσα ιστορία...

Στάθης Βλάχος Ε΄ τάξη

Νερόμυλοι

Για αιώνες ο νερόμυλος ήταν κύριο μέσον άλεσης δημητριακών για · την παραγωγή ψωμιού και αναφέρονται συχνά στα βυζαντινά νομικά κείμενα και έγγραφα. Αρχικά ο βυζαντινός νερόμυλος είχε κάθετο υδροτροχό.

Η λειτουργία του νερόμυλου είναι απλή. Το νερό είτε από το ποτάμι (ή από το υδραγωγείο) αφού συγκεντρώνεται πρώτα σε στέρνα, φτάνει μέχρι το μύλο μέσω μιας αυλακιάς πέφτει επάνω στον υδροτροχό και κινεί τα πτερύγια του. Η κίνηση μεταδίδεται από τον άξονα στην επάνω μυλόπετρα ενώ η κάτω είναι σταθερή. Τα δημητριακά πέφτουν από ένα δοχείο μέσα στην οπή που βρίσκεται στο κέντρο της μυλόπετρας και το αλεύρι το μαζεύουν από τα πλάγια. Από αυτό ο μυλωνάς -μυλινάριος ή μυλωνάριος στο βυζαντινό λεξιλόγιο - κρατούσε ένα μερίδιο, το αλεστικό.

Η λαϊκή μας παράδοση είναι πλούσια σε παραδόσεις που μιλάνε για ...καλικατζάρια και τη μυλωνού για ....συναπαντήματα με νεράιδες και ξωτικά με τους νέους που κουβαλούσαν τα φορτώματα για άλεσμα κ.λπ.... Όλα αυτά έχουν την καταγωγή τους στη Βυζαντινή εποχή.

Γιώργος Μπελίτσος Ε΄ τάξη

Το υγρό πυρ

Το υγρό πυρ (ή πυρ θαλάσσιον, πολεμικόν πυρ, πυρ λαμπρόν, πυρ ρωμαϊκόν ή πυρ σκευαστόν) και γνωστό στους Δυτικούς ως ελληνικό πυρ είναι ένα εμπρηστικό όπλο της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας, που εφευρέθηκε τον 7° αιώνα μ.Χ. .

Εκτοξευόμενο από καταπέλτες, αλλά κυρίως από πεπιεσμένους σιφώνες, το υγρό πυρ είχε την ιδιότητα να μην σβήνει στο νερό. Έτσι έπαιξε σημαντικό ρόλο στην απόκρουση των αραβικών πολιορκιών της Κωνσταντινούπολης και σε αρκετές ναυτικές συμπλοκές με τους Άραβες και τους Ρώσους. Περιβαλλόταν με άκρα μυστικότητα, με αποτέλεσμα να αγνοούμε σήμερα την ακριβή σύσταση του. Το βυζαντινό υγρό πυρ δεν πρέπει να μπερδεύεται με παρόμοιες εμπρηστικές ουσίες που χρησιμοποιούσαν οι Άραβες και άλλα κράτη, και που στη διεθνή βιβλιογραφία συνήθως αναφέρονται συλλογικά ως «ελληνικό πυρ».

Γαβριήλ Γεωργίεφ Ε΄ τάξη

Το νερό στη θρησκεία

Πολλές θρησκείες χρησιμοποιούν τον καθαρισμό με το νερό ως μέσο εξαγνισμού. Το βάπτισμα του Ιωάννη του Προδρόμου στα νερά του Ιορδάνη είχε ηθικό χαρακτήρα, ήταν βάπτισμα μετάνοιας για άφεση αμαρτιών. Η αντίληψη αυτή πέρασε και στο χριστιανισμό, με το παράδειγμα του Χριστού. Η βάπτιση του από τον Πρόδρομο, τα Θεοφάνεια, είναι μια από τις μεγαλύτερες εορτές του λειτουργικού έτους. Το βάπτισμα καθιερώθηκε στην εκκλησία ως ιεροτελεστία, με την οποία ο άνθρωπος αποχωρίζεται την παλαιά του φύση και καθαρός από αμαρτίες, εισέρχεται και στους κόλπους της εκκλησίας του χριστού. Στους πρωτοβυζαντινούς χρόνους (4ος - 6ος αιών) γινόταν η βάπτιση στα βαπτιστήρια. Αυτά ήταν κτίρια (ή στην απλούστερη μορφή τους δωμάτια), τα οποία περιείχαν τη λεκάνη του βαπτίσματος, συνήθως κτιστή. Ήταν τετράγωνα, σταυροειδή ή τρίκογχα δίπλα στην εκκλησία ή και ελεύθερα. Η διακόσμηση τους με τοιχογραφίες ή ψηφιδωτά περιελάμβανε θέματα, τα οποία σχετίζονται με το βάπτισμα και γενικότερα με το θεσμό της εκκλησίας, στην οποία γινόταν δεκτός ο νεοφώτιστος, καθώς επίσης και με τη θαυματουργή δύναμη του Χριστού πάνω στο νερό. Συνήθη θέματα του εικονογραφικού προγράμματος των βαπτιστηρίων ήταν η Βάπτιση, η Παράδοση του Νόμου στους Αποστόλους (δηλαδή η Ίδρυση της Εκκλησίας), ο χριστός και η Σαμαρείτιδα, το θαύμα της Κανά, η θαυμαστή Αλιεία κ.ά. Μετά τον 6° αιώνα, καθιερώθηκε ο νηπιοβαπτισμός και τα βαπτιστήρια καταργήθηκαν. Η λεκάνη του βαπτίσματος έγινε στο εξής ένα κινητό εξάρτημα της εκκλησίας, που είχε θέση στο νάρθηκα ή σε ένα δευτερεύοντα χώρο της, είναι η γνωστή μας κολυμπήθρα.

Αναγνωστοπούλου Μαρία Ε΄ τάξη

Νίψον ανομήματα μη μόν αν όψιν

Απ' έξω από το ναό της Αγίας Σοφίας υπάρχει μια βρύση που πάνω της είναι γραμμένη η καρκινική επιγραφή : «Νίψον ανομήματα μη μόν αν όψιν». Η επιγραφή αυτή λέγεται καρκινική γιατί διαβάζεται κατά τον ίδιο τρόπο και από το τέλος προς την αρχή με το ίδιο νόημα. Υπενθυμίζει σε όλους τους Χριστιανούς ότι πρέπει να είναι καθαροί όχι μόνο στο πρόσωπο και στο σώμα αλλά και στην ψυχή.

Κάθε άνθρωπος διαπράττει ανομήματα, δηλαδή αμαρτίες σε κάθε στιγμή της ζωής του. Ο Χριστός μας λέει ότι και μια στιγμή να υπήρχαμε θα αμαρταναμε. Ποιες είναι όμως αυτές οι αμαρτίες; Στην Παλαιά Διαθήκη αυτές καθορίζονται στις δέκα εντολές που έδωσε ο Θεός στους Ισραηλίτες, στις δύο πλάκες που ήταν γραμμένες από το Μωυσή στο όρος Σινά.

Ο Χριστός μας όλα αυτά μας τα έδωσε με δύο εντολές. Η πρώτη εντολή λέει ότι πρέπει να αγαπάμε το Θεό μας με όλη μας τη δύναμη και η δεύτερη εντολή λέει ότι πρέπει να αγαπάμε τον πλησίον μας όπως τον εαυτό μας.

Για να πετύχουμε αυτά πρέπει να κάνουμε καλές πράξεις και κυρίως να μην αδικούμε κανέναν.

Ο Ιουστινιανός με την επιγραφή αυτή που έβαλε έξω από την Αγία Σοφία, υπενθυμίζει σε όλους τους Χριστιανούς ότι όταν εισέρχονται μέσα στο ναό πρέπει να ξεχνούν τα πάθη τους και να είναι καθαροί και στο σώμα αλλά και στην ψυχή.

Ο κάθε ναός είναι ο τόπος που λατρεύουμε το Θεό και προσευχόμαστε ζητώντας από το Θεό να μας χαρίζει υγεία και κάθε πολύτιμο στη ζωή μας. Ακόμη, μέσα στο ναό μπορούμε να ζητήσουμε μετάνοια για τις αμαρτίες μας και έτσι καθαροί να φύγουμε και να βγούμε έξω χαρούμενοι ότι θα έχουμε εκτελέσει τα καθήκοντα μας προς το Θεό και θα έχουμε ζητήσει συγχώρεση για τις αμαρτίες μας.

Μαριτίνα Γιαννοπούλου Ε΄ τάξη

Η ιστορία ενός αγγείου για νερό

Ο αγγειοπλάστης σκυμμένος πάνω από τον τροχό, πλάθει την υγρή μάζα πριν η φωτιά ψήσει το σχήμα που αυτός θα αποφασίσει.

Πρέπει να φτιάξει ένα καλό αγγείο γιατί οι άνθρωποι πάντα το έχουν ανάγκη για να μεταφέρουν τα νερό στα σπίτια τους. Οι αποφάσεις δεν είναι δύσκολες, ξέρει την τέχνη καλά. Ξέρει πως πρέπει να φτιάξει κλειστό αγγείο, με στόμιο στενό γιατί το νερό είναι ρευστό και ατίθασο και για να το μεταφέρει από την κρήνη ή το πηγάδι πρέπει να το φυλακίσει καλά. Έχει τον κατάλληλο πηλό για ένα αγγείο με λεπτά τοιχώματα. Τα βαριά αγγεία δεν πιάνουν καλή τιμή στην αγορά και τα εύθραυστα δεν είναι κατάλληλα για μεταφορά.

Κάθε κανάτι που τελειώνει αποκτά τη δική του ζωή. Θα χρησιμοποιηθεί από τις γυναίκες του σπιτιού, με πολλούς τρόπους, όσο αντέξει. Για να βγάλουν νερό από το πηγάδι και να το μεταφέρουν στο σπίτι, για να πλύνουν άλλα σκεύη, τα χέρια πριν από το δείπνο, και αν είναι αρκετά πολυτελές, για το σερβίρισμα των καλεσμένων σε επίσημο δείπνο. Κάποια μέρα θα σπάσει ή ίσως πάλι διατηρηθεί ανέπαφο έως τις μέρες μας και τότε οι αρχαιολόγοι θα προσπαθήσουν να ξετυλίξουν το νήμα της ιστορίας του από εκείνη την πρώτη στιγμή που το νερό μπερδεύτηκε με το χώμα...

Πολλές πληροφορίες παίρνουμε σήμερα από τη μελέτη των πήλινων Βυζαντινών αγγείων.

Χρήστος Κουρμπέλας Ε΄ τάξη

"Εμπρεσσιονιστές ζωγράφοι" μία πολύ επιτυχημένη διδασκαλία στον παιδικό Σταθμό

Ανοιξιάτικα θέματα

....από την Δ΄ τάξη

Ο κήπος μου την Άνοιξη

Η Άνοιξη είναι η ωραίτερη εποχή του χρόνου. Η φύση μετά τον κουραστικό χειμώνα ζωντανεύει, αρχίζει να γίνεται σαν ένα πολύχρωμο ουράνιο τόξο. Ο κήπος της γιαγιάς μου ξεχωρίζει σ' όλο το χωριό. Δεν έχει σπάνια λουλούδια. Έχει απλά και συνηθισμένα, είναι όμως ωραία και ξεχωριστά στα δικά μου μάτια.

Αυτή είναι η μεγάλη αδυναμία της γιαγιάς μου. Ώρες ολόκληρες ασχολείται με τα λουλούδια της. Ο κήπος μας μοιάζει με πίνακα ζωγραφικής. Οι γλάστρες μας είναι μεγάλες και είναι βαμμένες με κόκκινο χρώμα. Έχουμε πάρα πολλά λουλούδια. Γαριφαλιές, κατακόκκινες τριανταφυλλιές, κατάλευκα κρίνα, μικροσκοπικές μαργαρίτες, μωβ ανεμώνες, ροζ βιολέτες και ευωδιαστές πασχαλιές. Στο κέντρο του κήπου μας υπάρχει μια λεμονιά που κάθε Άνοιξη βγάζει μικρά ανθάκια που γίνονται κατακίτρινοι, ζουμεροί καρποί.

Όλοι ζηλεύουν τον κήπο μας. Καθώς περνούν, επιθυμούν να κόψουν και ένα λουλουδάκι. Εγώ δεν επιτρέπω σε κανέναν να πειράξει τον μικρό μας παράδεισο. Τα λουλούδια δεν ζητούν πολλά. Λίγο νερό, λίγο κλαδεμα όταν πρέπει, φροντίδα για το φύτεμα και το μεγάλωμά τους. Τίποτα δε ζητάνε μπρος στην απόλαυση που μας προσφέρουν.

Όταν κάθομαι στον κήπο μας, μιλάω στα πανέμορφα λουλούδια και νιώθω ότι με ακούνε. Πλημμυρίζω από συναισθήματα χαράς, ευτυχίας, απόλαυσης και αισιοδοξίας. Θεωρώ τον εαυτό μου τυχερό που έχω ένα τόσο όμορφο κήπο.

Μαριαρένα Κανελλή, Δ΄

Η πόλη μου η Σπάρτη την Άνοιξη

Η πόλη μου η Σπάρτη, βρίσκεται στο νομό Λακωνίας. Είναι ένα ανεπανάληπτο τοπίο με πολλά αξιοθέατα και ιστορία χιλιάδων χρόνων. Την Άνοιξη γίνεται μαγευτική γιατί ανθίζουν οι πορτοκαλιές.

Η σύγχρονη Σπάρτη σχεδιάσθηκε να χτιστεί πάνω στην αρχαία, παρ' όλο που υπήρχαν αντιρρήσεις. Ο Όθωνας, ο τότε βασιλιάς της Ελλάδας δεν άκουσε λες και σκόπιμα ήθελε να μην έρθει στο φως η σπουδαία αυτή πόλη. Όπως και να 'χει όμως η σημερινή Σπάρτη είναι πανέμορφη.

Όταν ο επισκέπτης έρθει στη Σπάρτη θα εντυπωσιαστεί από την ομορφιά της και τα αξιοθέατά της. Αρχικά στην διαδρομή του θα αντικρίσει τον επιβλητικό Ταϋγετο. Μετά θα διασχίσει την κεντρική λεωφόρο που τη στολίζουν οι πανύψηλοι φοίνικες. Στο τέλος της λεωφόρου θα δει το άγαλμα του Λεωνίδα και στη συνέχεια θα συναντήσει την ακρόπολη της Σπάρτης που βρίσκεται σ' ένα λόφο. Εκεί είναι και το Αρχαίο Θέατρο.

Τα "Σπουργιτάκια" είναι λουλούδια και η δασκάλα "πεταλούδα". Όλοι μαζί καλοσορίζουν την Άνοιξη

Στο Αρχαιολογικό Μουσείο βρίσκονται σημαντικά ευρήματα. Επιπλέον μπορεί κανείς να επισκεφθεί το Μουσείο της ελιάς, που κατασκευάσθηκε για να τονίσει τη σπουδαιότητα και τη σημασία του ευλογημένου αυτού δέντρου στο νομό μας. Άλλοι χώροι εξαιρετικής σημασίας είναι η Πινακοθήκη της Σπάρτης και η Βιβλιοθήκη που έχει πολλά αρχεία και το έργο σπουδαίων συγγραφέων όπως του Λάκωνα ποιητή Νικηφόρου Βρεττάκου.

Η ομορφιά του τοπίου της Σπάρτης είναι απίστευτη. Ο τόπος μου έχει φυσικό πλούτο και αξιοθέατα που για να τα ανακαλύψει κανείς χρειάζεται αρκετές ημέρες. Αξίζει κανείς να επισκεφθεί την πόλη μου. Ο καλύτερος χρόνος για να επισκεφθεί κανείς την Σπάρτη είναι η Άνοιξη.

Νίκος-Κοσμός Ψαθάς, Δ΄

Ταξιδεύοντας με πλοίο

Την Άνοιξη με την οικογένειά μου αποφασίσαμε να κάνουμε ένα ταξίδι σ' ένα από τα μεγαλύτερα νησιά της Ελλάδας, την αξιοθαύμαστη Κρήτη. Ενθουσιάστηκα και σκέφτηκα πως αυτή η Άνοιξη θα μου μείνει αξέχαστη.

Για μένα το θαλασσινό αυτό ταξίδι είχε ιδιαίτερη χάρη και μου πρόσφερε ξεχωριστές στιγμές. Μόλις πάτησα το πόδι μου στο πλοίο έγινα άλλος άνθρωπος. Η ψυχή μου φτερούγισε, ένιωσα ελεύθερη. Οι σκέψεις μου ταξίδευαν μαζί με το πλοίο.

Μόλις φτάσαμε στο λιμάνι παρατήρησα ότι επικρατούσε ζωηρή κίνηση. Οι επιβάτες με τις αποσκευές τους ετοιμάζονταν να επιβιβαστούν στο πλοίο. Δεξιά και αριστερά υπήρχαν μικροπωλητές, οι οποίοι

συνέχεια στη σελ 10

ΈΘΙΜΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΝΕΡΟ

Το τάισμα της βρύσης

Σε πολλά χωριά της ηπειρωτικής Ελλάδας συναντάμε το έθιμο που ονομάζεται «το τάισμα της βρύσης». Στις περισσότερες περιπτώσεις λαμβάνει χώρα την παραμονή της Πρωτοχρονιάς. Αδειάζονται όλα τα δοχεία του σπιτιού (και συνήθως μια νεαρή κοπέλα) πηγαίνει να φέρει νερό απ' την πιο κοντινή βρύση ή πηγή. Στο δρόμο δεν πρέπει να μιλήσει καθόλου, γι' αυτό και το νερό ονομάζεται αμίλητο ή άκραντο. Η γυναίκα που πηγαίνει για νερό έχει μαζί της διάφορα τρόφιμα, όπως μέλι, βούτυρο, σιτάρι, τυρί κ.τ.λ. Αυτά τα τρόφιμα θα τα αφήσει στη βρύση (θα την ταΐσει) πριν γεμίσει τη στάμνα της. Όση ώρα γεμίζει τη στάμνα κάνει ευχές για το νέο χρόνο παραμένοντας αμίλητη. Με το νερό αυτό ραντιζόταν το σπίτι και έπιναν όλα τα μέλη της οικογένειας.

Η περπερούνα

Η Περπερούνα είναι έθιμο που τελείται σε πολλά χωριά του Έβρου για την εξουδετέρωση της ανομβρίας. Εκτός από τη λιτανεία που κάνουν, ντύνουν νύφη ένα πολύ φτωχό κορίτσι ή ορφανό (για να το λυπάται ο Θεός) με λουλούδια και χλωρά κλαδιά και το γυρίζουν στο χωριό καταβρέχοντάς το και τραγουδώντας.

Δοξασίες

Όταν μια γυναίκα πάει για να γεννήσει, ρίχνουν νερό για να «κυλήσει εύκολα» το μωρό.

Όταν φεύγει κάποιος ρίχνουν νερό για να κυλάει ο δρόμος του σαν νερό.

Κική Φλουρή Ε΄ τάξη

Η Ευχή στη Βρύση

Για την ευτυχία του σπιτιού, οι άνθρωποι θυμιάτιζαν και άγιαζαν το σπιτικό τους λέγοντας ευχές για το καλό και την υγεία. Άγιαζαν τα ζώα τους στο στάβλο, αλλά και τα γεωργικά εργατικά ή τη βάρκα και τα δίχτυα τους. Υπάρχει και μία ευχή που τη λέγανε στη βρύση του χωριού «Όπως τρέχει το νερό σου, βρυσούλα μου, έτσι να τρέχει το βιος μου». Ο λαός το γαλαξία των αστεριών στον ουρανό τον λέει: «Ιορδάνη ποταμό». Όπως λένε οι παπούδες μας στη γέννηση του Χριστού άνοιξαν οι ουρανοί και ανοίγουν κάθε νύχτα Χριστουγέννων. Πολλοί μένουν ξάγρυπνοι για να δουν να ανοίγει ο Ιορδάνης ποταμός δηλαδή ο Γαλαξίας στις 12 τα μεσάνυχτα ακριβώς για μια στιγμούλα, για ένα δευτερόλεπτο. Αν προλάβει και πει κάποιος μια ευχή θα πραγματοποιηθεί. Αν είναι δίπλα σε ποτάμι η ευχή θα πιάσει, αρκεί να προλάβει να την πει. Κάποτε ένας άνδρας ζήτησε «χίλια φλουριά». Όμως ο Ιορδάνης ποταμός έκλεισε πριν ακουστεί η λέξη φλουριά. Ο άνθρωπος απέκτησε ... χείλια πολύ μεγάλα... Θέλει προσοχή και τύχη.

Μπέτυ Ολένικ Ε΄ τάξη

Παροιμιώδεις φράσεις για το νερό

Γην και ύδωρ

Σύμφωνα με μια αρχαία περσική συνήθεια έπρεπε ο υποτασσόμενος να δίνει «γην και ύδωρ. Ήταν σημάδι υποταγής.

Κάποτε οι Πέρσες έστειλαν κήρυκες στην Ελλάδα για να ζητήσουν βοήθεια, γιατί ο θρύλος γύρω από την αριθμητική τους υπεροχή ήταν τόσο μεγάλος, ώστε μόνο το όνομα τους έσπερνε το φόβο και τον τρόμο.

Οι Αθηναίοι όμως και οι Σπαρτιάτες όχι μόνο δε φοβήθηκαν, αλλά σκότωσαν τους κήρυκες του Πέρση βασιλιά. Λέγεται ότι οι μεν Αθηναίοι τους έριξαν σε πηγάδι, οι δε Σπαρτιάτες σε βάραθρο λέγοντας τους: «Πάρτε τώρα σεις οι ίδιοι γην και ύδωρ».

Καπετάνιοι του γλυκού νερού

Καπετάνιοι του γλυκού νερού ήταν διάφοροι της Χέρσας Ελλάδας οπλαρχηγοί, που διατηρούσαν για τις πολεμικές ανάγκες της στεριάς μικρά πολεμικά πλοία, καμία φορά αναγνωρισμένα από την πολιτεία με επίσημο δίπλωμα καταδρομής και άλλες φορές χωρίς δίπλωμα, με ανεπίσημη, όμως αναγνώριση. Η φράση έχει την αρχή της από τα χρόνια της Επανάστασης του 1821. Θέλει να πει καπετάνιος του στρατού, ξηράς, ιδιοκτήτης πλοίου, άνθρωπος «τέλεια αθαλάσσωτος».

Νερό και αλάτι

Τη φράση τη χρησιμοποιούμε όταν έχουμε μαλώσει και μετά τα ξαναφτιάχνουμε.

Μια τρύπα στο νερό

Τίποτα, δεν κάνουμε, απολύτως τίποτα.

Έβαλε νερό στο κρασί του

Μετρίασε την οργή τους, προσπαθεί να μη θυμώνει

Βάζω το νερό στο αυλάκι

Οδηγώ μια υπόθεση σε καλό δρόμο

Χρήστος Ασημακόπουλος Ε΄ τάξη

Από το γάλα πιο λευκός κι από το νερό πιο καθαρός

Ο τίμιος και αξιοπρεπής άνθρωπος εκτιμάται από άλλους.

Σε μια χούφτα ψάρια ονειρεύεται

Με φτωχά μέσα, υπολογίζει σε μεγάλα κέρδη ή επιτυχίες.

Με τα καλαμπούρια νερό δε φέρνεις

Για να πετύχεις σε μια δουλειά ή υπόθεση, χρειάζεται φροντίδα και εργασία και όχι επιπολαιότητες και απερισκεψίες.

Μικρό το κανάτι, πολύ το νερό

Συχνά οι ευκαιρίες που μας δίνονται είναι μεγαλύτερες από τις ικανότητες μας για να μπορέσουμε να τις εκμεταλλευτούμε.

Από σαράντα βρύσες πίνει νερό

Είναι καταφερτζής ή τυχερός ή έχει πολλές ευκαιρίες κέρδους.

Επειδή βρήκες νερό δεν έπιασες και τα ψάρια

Μπορεί να σου παρουσιάζονται οι ευκαιρίες, αλλά πρέπει να ξέρεις να τις εκμεταλλευτείς.

Νερό που δεν ξέρεις το βάθος του, μην το περνάς

Μη ριψοκινδυνεύεις σε άγνωστους τομείς. Μην αναλαμβάνεις δουλειές ή υποθέσεις που δεν τις ξέρεις καλά.

Αλλού χτυπάει το νερό κι αλλού βροντά ο μύλος

Αλλού γίνεται η προετοιμασία κάποιου γεγονότος κι αλλού πραγματοποιείται αυτό.

Δε θέλει ρύζι με νερό, θέλει νερό με ρύζι

Οι ιδιότροποι συχνά δεν ξέρουν τι θέλουν, με αποτέλεσμα να ζητούν πράγματα που πριν λίγο είχαν απορρίψει.

Η αλήθεια πλέει σαν το λάδι στο νερό

Η αλήθεια τελικά επικρατεί, έστω κι αν το ψέμα την επισκιάζει προσωρινά.

Όπου πλάτανος, εκεί νερό.

Από τα αποτελέσματα μπορούμε πολλές φορές να συμπεράνουμε τα αίτια.

Όχι κρασί με νερό, παρά νερό με κρασί.

Δηλώνει ότι παίζουμε με τις λέξεις και ότι στην ουσία πρόκειται για το ίδιο πράγμα ή γεγονός, που απλώς περιγράφεται με διαφορετικές λέξεις.

Χάνω τα νερά μου

Βρίσκεται σε αμηχανία εξαιτίας αλλαγής περιβάλλοντος

Σπκώνει νερό η υπόθεση

Έχει κι άλλα περιθώρια

Κοπέλα σαν τα κρύα τα νερά

Εξαιρετικής ομορφιάς

Λέει το μάθημα νεράκι Είπε το νερό νεράκι

Για κάποιον που ξεράθηκε στη δίψα

Το ξέρω νερό (νεράκι, σαν νερό)

Το κατέχω καλά, μπορώ να το πω χωρίς καμία δυσκολία

Αντώνης Ξυδιάς Ε΄ τάξη

Και τώρα όνειρα γλυκά ...

«Ονειροκρίτης για το νερό»

Βρύση: *Αν δεις βρύση να τρέχει, όπου κι αν τη δεις, σημαίνει κέρδη και ευτυχία. Αν δεις όμως βρύση στεγνή, μεγάλες στενοχώριες σε περιμένουν. Αν ανοίγεις βρύση και τρέχει ζεστό νερό, θα μάθεις θλιβερές ειδήσεις.*

Δίψα: *Αν δεις στον ύπνο σου ότι είσαι διψασμένος, κάποιο σχέδιο εργασίας ετοιμάζεις, για το οποίο όμως θα στεναχωρηθείς.*

Νερό: *Αν δεις καθαρό και διαυγές νερό, σημαίνει ευτυχία και προκοπή στις δουλειές σου. Αν δεις νερό λασπώδες και βρώμικο, θα έχεις πολλές φροντίδες, στενοχώριες και αντιθέσεις στις δουλειές σου. Αν δεις νερό να βράζει, σημαίνει φιλονικία και θυμό.*

Πηγάδι: *Αν απλώς το δεις με καθαρό νερό, θα' χεις επιτυχίες και πολλά κέρδη απ' τη δουλειά σου. Αν είναι με θολό ή αλμυρό νερό, μπλεξίματα και εμπόδια θα έχεις.*

Πλύσιμο: *Πλύσιμο με νερό καθαρό, σημαίνει τιμιότητα. Πλύσιμο με θολό νερό σημαίνει απογοήτευση.*

Θάλασσα: *Αν δείτε θάλασσα γαλήνια, ήρεμη, αυτό σημαίνει υγεία, ευτυχία και ήσυχη ζωή. Αν δείτε θάλασσα φουρτουνιασμένη, σημαίνει πως θα περάσετε δυσκολίες, οικονομικές στενοχώριες και ανακατώματα μεγάλα.*

Ιαματική πηγή: *Θα βρεθείτε μπροστά σε καταστάσεις ευχάριστες που δεν τις περιμένατε.*

Ποτάμι: *Αν δείτε στον ύπνο σας πως βρίσκεστε σε ένα ποτάμι με πεντακάθαρα κρύα νερά, που κυλούν ήρεμα και ήσυχα, σημαίνει πως θα σας βρουν ευχάριστα γεγονότα, αυτές τις μέρες.*

Ωκεανός: *Αν δείτε στον ύπνο σας πως απλώνετε μπροστά σας ένας ωκεανός απέραντος και γαλήνιος, σημαίνει πως θα ξεκινήσετε κάτι το εντυπωσιακό.*

Μανταλίνα Ίλιε Ε΄ τάξη

Προσκύνημα στην Παναγία την Τρυπητή

Συνέχεια από σελ. 4

Οι σελίδες της ιστορίας μπροστά στα μάτια μας. προχωρώντας φθάνουμε στη Μικρασιατική καταστροφή και τέλος βλέπουμε σκηνές από το Β' παγκόσμιο πόλεμο. Οι στρατιώτες που γράφει γράμμα, το ορεινό χειρουργείο, οι αξιωματικοί που καταστρώνουν στη σκηνή το σχέδιο επίθεσης και άλλες αναπαραστάσεις θα μου μείνουν αξέχαστες. Ήταν το ωραιότερο μάθημα ιστορίας που έχω ακούσει ποτέ. Δε θα το ξεχάσω όσα χρόνια κι αν περάσουν....

Θεόπουλος Ηλίας Ε΄ τάξη

«Ο Άγιος Στέφανος των Μετεώρων»

Στην άκρη ενός απόκρημνου και αιωνόβιου βράχου στην μοναδική σε όλη την οικουμένη «Μοναστική πολιτεία των βράχων», βρίσκεται κυριολεκτικά σαν αετοφωλιά γαντζωμένη στην απεραντοσύνη του Θεσσαλικού κάμπου η ιστορική Ιερά γυναικεία Μονή του Αγίου Στεφάνου.

Η Μονή σύμφωνα με την παράδοση και με μία επιγραφή που σωζόταν παλιότερα στην είσοδο της, συνδέεται με τον ασκητή Ιερεμία και η αρχή της ανάγεται στην τελευταία δεκαετία του 12ου αιώνα (1192). Στην ιστορία της Μονής αναφέρονται ο Όσιος Αντώνιος ο οποίος μόνασε εκεί στις αρχές του 15ου αιώνα.

Αυτή η Μονή φημίζεται για την καλλιφωνία των αδελφών - καλογριών που ψάλλουν κατανυκτικά και λαμπρύνουν με τις φωνές τους τις Ιερές Ακολουθείες, που γίνονται στις γιορτές και στις πανηγύρεις.

Η μονή πανηγυρίζει την Μνήμη των Οσίων κτητόρων της στις 17 Ιανουαρίου, τη μνήμη του Πρωτομάρτυρα Αγίου Στεφάνου στις 27 Δεκεμβρίου και τη μνήμη του Αγίου Χαραλάμπους στις 10 Φεβρουαρίου.

Το προσκύνημα στα Μετέωρα θα μου μείνει αξέχαστο. Τα μετέωρα είναι μοναδικό φαινόμενο στον κόσμο. Θεωρώ τον εαυτό μου τυχερό και ευτυχή που πήγα ως εκεί ευλαβικός ροσκυνητής.

Χρήστος Ασημακόπουλος Ε΄ τάξη

Ο Αρχαιολογικός χώρος των Δελφών

Ο ιερός χώρος των Δελφών ονομάζεται από τους αρχαίους χρόνους «ομφαλός της γης». Πίστευαν ότι εκεί ακριβώς ήταν το κέντρο της γης. Λέγεται ότι σ' αυτό το σημείο της γης συναντήθηκαν οι δυο αετοί που πέταξαν με εντολή του Δία, ο ένας από την Ανατολή και ο άλλος από τη Δύση, για να προσδιορίσουν το κέντρο του κόσμου. Σ' αυτό το σημείο χτίσθηκε ο ναός του Απόλλωνα και το Μαντείο των Δελφών έγινε το πιο φημισμένο μαντείο του κόσμου.

Η ξενάγηση αρχίζει από την αγορά η οποία υπήρχε στην είσοδο του ιερού χώρου. Από εκεί άρχιζε η ιερά οδός η οποία οδηγούσε στο ναό του Απόλλωνα.

Βαδίζουμε στην ιερά οδό και με τη φαντασία μας πάμε χιλιάδες χρόνια πίσω. Οι πιστοί έρχονταν για να ζητήσουν κάποια απάντηση - λύση στα προβλήματα τους από την Πυθία. Έρχονταν φορτωμένοι δώρα. Δεξιά και αριστερά της ιερής οδού υπάρχουν μικροί ναοί. Εκεί μέσα τοποθετούσαν τα ακριβά δώρα. Στεκόμαστε μπροστά στο «θησαυρό των Αθηνών». Είναι ένας μικρός και κομψός ναός που διατηρείται θαυμάσια. Σώζονται τα ερείπια από πολλούς άλλους θησαυρούς. Φθάνουμε στο τείχος που συγκρατεί τα θεμέλια του ναού. Αυτός ο τοίχος ήταν ένα είδος ....εφημερίδας της εποχής. Όποιος αφέντης ελευθέρωνε το δούλο του σκάλιζε πάνω στο μάρμαρο του τείχους το όνομα του δούλου. Έτσι κανένας δεν μπορούσε να αμφισβητήσει την ελευθερία του δούλου.

Ο ναός του Απόλλωνα είναι εντυπωσιακός και πάρα πολύ μεγάλος. Σώζονται αρκετές κολώνες και το μαρμάρινο δάπεδο. Στα υπόγεια του ναού η Πυθία έδινε τους χρησμούς της.

Πολλοί τουρίστες από όλα τα μέρη του κόσμου, έρχονται για να θαυμάσουν τον αρχαιολογικό χώρο των Δελφών. Είμαι πολύ τυχερός που αξιώθηκα να περπατήσω στον ιερό αυτό χώρο και να ακούσω μια πολύ ωραία ξενάγηση. Ευχαριστώ το Σχολείο μου γι' αυτό. Θα το θυμάμαι πάντα.

Στρατής Κωνσταντάκης Ε΄ τάξη

Το Μουσείο των Δελφών

Το μουσείο είναι καινούργιο κτίριο, με λευκή μαρμάρινη επένδυση. Βρίσκεται μπροστά από τον αρχαιολογικό χώρο. Μας περίμενε η ξεναγός η οποία μας έδωσε πολλές και ενδιαφέρουσες πληροφορίες.

Το Μουσείο έχει πολλά και σπουδαία εκθέματα. Σε μία μεγάλη αίθουσα θαυμάσαμε το θησαυρό των Σιφνίων. Είναι το οίκημα που έκτισαν οι κάτοικοι της Σίφνου και εκεί μέσα έβαζαν τους θησαυρούς που έφερναν όσοι Σίφνιοι έρχονταν να ζητήσουν χρησμό από το μαντείο. Η μία ζωφόρος του είναι στολισμένη με τη γιγαντομαχία. Είναι η μάχη γιγάντων και θεών. Μαζί με τους θεούς μάχονται ο Ηρακλής και ο Διόνυσος που ήταν γιοι του Δία. Η άλλη ζωφόρος έχει για θέμα την κρίση του Πάρη. Ο Πάρης διάλεξε τη θεά Αφροδίτη σαν ομορφότερη επειδή του έταξε ότι θα αποκτήσει την ωραιότερη γυναίκα της γης. Σε μια άλλη αίθουσα βρίσκεται η Σφίγγα που είναι αφιέρωμα των Ναξίων. Έχει πόδια και σώμα λιονταριού, φτερά αετού και πρόσωπο γυναίκας.

Το Μουσείο έχει πολύ πλούσια εκθέματα. Θαυμάσαμε τα αγάλματα δύο κούρων. Είναι τα αδέλφια Κλέοβις και Βίτωνας που έσυραν οι δυο τους την άμαξα της μητέρας τους που ήθελε να πάει στο ναό της Ήρας. Η θεά τους χάρισε ήρεμο θάνατο στην πιο ευτυχισμένη στιγμή τους... Σε μια βιτρίνα θαυμάσαμε αντικείμενα από χρυσό και ελεφαντόδοντο, νομίσματα και κοσμήματα.

Το στολίδι όμως του Μουσείου είναι ο Ηνίοχος. Το αφιέρωσε ο Τύραννος της Ελληνικής πόλης Γέλα της Σικελίας για τη νίκη του σε αρματοδρομία στα Πύθια του 478 π.Χ.

Ο Ηνίοχος φοράει το τυπικό μακρύ χιτώνα και στα χέρια του κρατάει χαλινάρια. Το πρόσωπο του έχει τη χαρά, την περηφάνια και την πρεμία του νικητή. Τα μάτια του φτιαγμένα από γυαλί και πέτρα, με μαγνήτιζαν και τον κοιτούσα με θαυμασμό. Φεύγοντας πήρα μαζί μου πολλές γνώσεις και τα σοφά λόγια «Μηδέν άγαν» και «Γνώθι σ' αυτόν». Είναι οι συμβουλές του Απόλλωνα και είναι χαραγμένες σε πλάκες.

Τάκης Δημητρόπουλος Ε΄ τάξη

Το μάθημα χορού γίνεται συστηματικά στο Νηπιαγωγείο μας και είναι αγαπημένη δραστηριότητα μικρών και μεγάλων

Ανοιξιάτικα θέματα

....από την Δ΄ τάξη

συνέχεια από τη σελ 9

προσπαθούσαν να πουλήσουν όσο-όσο την πραμάτεια τους. Παρατηρούσα και τα αυτοκίνητα τα οποία χώνονταν με βιασύνη μέσα στο καράβι.

Τελικά, το πλοίο σάλπαρε και έσχιζε γοργά τη θάλασσα. Οι άνθρωποι αποχαιρετούσαν τους συγγενείς τους. Μετά από λίγα λεπτά γύρισα το βλέμμα μου και φαινόταν μόνο το απέραντο γαλάζιο της θάλασσας. Ανέβηκα στο κατάστρωμα για να θαυμάσω καλύτερα την πλανεύτρα θάλασσα. Παρατηρούσα τον κάτασπρο αφρό που άφηνε πίσω του το πλοίο, τους γλάρους που πετούσαν γύρω του και τα δελφίνια που έκαναν εντυπωσιακά άλματα για να ξεπεράσουν σε ταχύτητα το πλοίο. Κατά τη διάρκεια του ταξιδιού κάναμε γνωριμίες, συζητήσεις και παίζαμε με άλλα παιδιά που βρίσκονταν στο ίδιο πλοίο με εμάς. Πού και πού στεκόμασταν να θαυμάσουμε ξανά την καταγάλανη θάλασσα και το πανέμορφο πλιοβασίλεμα.

Με γαλήνη κύλησε η ώρα του ταξιδιού. Τελικά, φτάσαμε στον προορισμό μας. Ήταν μια ευχάριστη δραστηριότητα για μένα. Στο μυαλό μου έμειναν έντονα χαραγμένες οι εικόνες από το ταξίδι που έκανα με το πλοίο και μάλιστα στην ωραιότερη εποχή του χρόνου.

Πέννυ Δογαντζή, Δ΄

Εκδρομή στο Αττικό Ζωολογικό Πάρκο

Την εκδρομή στο Αττικό ζωολογικό πάρκο πιστεύω θα τη θυμάμαι για πάντα, γιατί δεν ήταν μόνο μια εκδρομή στην Άνοιξη, αλλά ήταν και ο συγκεκριμένος χώρος που με ενθουσίασε.

Το πούλμαν από το ξεκίνημά μας γέμισε με χαρούμενες φωνές και γελαστά πρόσωπα. Βρισκόταν πια πολύ κοντά το όνειρό μας να ζήσουμε στιγμές που από μέρες περιμέναμε. Αφήσαμε πίσω μας την πόλη μας και ξεκινήσαμε το ταξίδι μας για την πολυθόρυβη πρωτεύουσα.

Κατά τη διάρκεια της διαδρομής, μας περίμεναν πολλές εκπλήξεις. Παρατηρούσα από το παράθυρο το τοπίο που άλλαζε διαρκώς. Πότε χαρούμενο και ανοιξιάτικο, πότε αγριωπό...

....Κι εμείς με το πούλμαν της χαράς όλο ταξιδεύαμε. Τραγούδια, χαρούμενα αστεία, πειράγματα, ανέκδοτα, κεφάτες ιστοριούλες απ' το μικρόφωνο. Τελικά μετά από τρεις ώρες φτάσαμε στον προορισμό μας.

Στην είσοδο του Αττικού Πάρκου μας ενημέρωσαν πως σύντομα θα άρχιζαν τα ακροβατικά με τα δελφίνια. Καθίσαμε στις θέσεις μας και η Μάρα το μικρό θαλάσσιο λιοντάρι ήρθε μαζί με την εκπαιδεύτρια του και κάναμε όμορφα και αστεία κόλπα μαζί με τα δελφίνια.

Μόλις τελείωσε η παράσταση επισκεφθήκαμε τις χαριτωμένες μαϊμουδίτσες. Τις ταΐσαμε και όλοι γελούσαμε με τα αστεία που έκαναν.

Είδαμε τις καφέ αρκούδες, τα λιοντάρια και τις τίγρεις. Αυτό που ξεχωρίσαμε ήταν η λευκή τίγρης και το λευκό λιοντάρι. Ήταν όμορφα και διαφορετικά.

Τέλος είδαμε πολλά είδη πουλιών όπως τους πολύχρωμους παπαγάλους από εξωτικά μέρη.

Η άνοιξη, η φύση και το συναρπαστικό αυτό μέρος μας χάρισαν μια Ανοιξιάτικη ημέρα γεμάτη από γνώσεις και εμπειρίες αξέχαστες.

Όλγα Ίλιε, Δ΄

Οι Χριστουγεννιάτικες εκδηλώσεις στο Εκ/ριο "ΠΟΛΥΧΡΟΝΑΚΟΥ" ζωντανεύουν τα όνειρα και τις φαντασιώσεις μικρών & μεγάλων

Το Χριστουγεννιάτικο BASAAR που οργανώθηκε στο Σχολείο μας σημείωσε πολύ μεγάλη επιτυχία

«Ένα ζωάκι που αγαπώ»

Το αγαπημένο μου ζωάκι είναι το σκιουράκι. Θα ήθελα να είναι ήσυχο και να έχει χρώμα καφέ. Το σκιουράκι μου θα το φροντίζω. Θα το ταΐζω καρύδια και κουκουνάρια. Θα είναι μέσα σε ένα πολύ μεγάλο κλουβί που θα έχει μία ρόδα για να παίζει και να τρέχει. Στο κάτω μέρος θα υπάρχει ένα μικρό χαλάκι για να ζεσταίνονται τα ποδαράκια του. Στο πάνω μέρος του κλουβιού θα είναι ζωγραφισμένος ο ουρανός και ο ήλιος. Εύχομαι η μαμά μου να μου πάρει ένα σκιουράκι. ***(Ηλέκτρα Κανελλάκου) Α΄ τάξη***

Το Αγαπημένο μου ζωάκι είναι το σκυλάκι. Όμως δεν έχω σκυλάκι και έχω ζητήσει της μαμάς μου να μου πάρει ένα. Θέλω να είναι χρώμα καφέ και άσπρο. Θα του φοράω ένα λουράκι με λουλούδια επάνω και θα πηγαίνουμε βόλτα. Το σκυλάκι θα είναι πολύ γλυκούλι. Θα το φροντίζω και θα το αγαπώ πάρα πολύ. Κάθε απόγευμα θα τρέχουμε και θα παίζουμε μαζί. Θα το ονομάσω Λίζα.
(Πένυ Κοντογεωργάκου) Α΄ τάξη

Το αγαπημένο μου ζωάκι είναι ο πίθηκος. Ο πίθηκος είναι έξυπνο ζώο και πηδάει από κλαδί σε κλαδί.

Ζει στη ζούγκλα, πάνω στα δέντρα. Εγώ έχω δει στο ζωολογικό κήπο. Ήταν χρώμα καφέ και είχε μια μακριά ουρά και μικρά αυτάκια. Ήταν πολύ ζωηρός και έπαιζε μέσα στο κλουβί του. Μαζί του ήταν και μικρά πιθηκάκια που έπαιζαν και αυτά. Του πιθήκου του αρέσουν οι μπανάνες και τρώει κάθε μέρα δέκα. Είναι αστειο ζωάκι. Δυστυχώς δεν ζει στα ελληνικά δάση. Δεν έχω την ευκαιρία να τον βλέπω συχνά. ***(Βασίλης Κούμαρης) Α΄ τάξη***

Το αγαπημένο μου ζώο είναι το λιοντάρι. Είναι πολύ μεγάλο ζώο και πολύ άγριο. Τα δόντια του είναι κοφτερά και τρώει πολύ κρέας. Το χρώμα του είναι καφέ ανοιχτό. Το λιοντάρι είναι ο βασιλιάς των ζώων. Τρέχει πολύ γρήγορα και περνάει ακόμα και τα τσιτάχ. Αυτό το ζώο ζει στη ζούγκλα και στο ζωολογικό κήπο. Μια μέρα θα ήθελα να πάω στο ζωολογικό κήπο για να δω τα λιοντάρια και τα υπόλοιπα ζωάκια.
(Γιάννης Ντούνκα) Α΄ τάξη